

NAŠE NOVINY

15. prosince 1998 - 25 (230)

DNES
Dvanáct stran

Nezávislý třebaňský občasník

Malí umělci pořádají aukci svých obrazů

Zadní Třebaň - Vánoční výstava a aukce obrazů dětí z první, druhé a třetí třídy se koná v pondělí 21. prosince od 16.00 v zadnotřebaňské škole. Každý z mladých umělců bude mít v aukci jeden až tři obrazy, které budou nabízeny za vyvolávací ceny od 100 do 350 Kč. Výítěžek z akce, kterou místní malotřídka pořádá už potřetí, bude použit na nákup sešitů, barev, čtvrtek a dalších potřeb pro děti. Ve stejný den se ve škole koná i besídka, na níž děti předvedou dramatické vystoupení vycházející z Bible. Vedle hry se diváci dočkají koled a vylechnou i nejednu zimní básničku. (šm, mf)

Hospody většinou mají otevřeno i o svátcích

Poberouní - Nejen v rodinných kruzích, ale i mezi přáteli v některé z restaurací po okolí můžete oslavit vánoční svátky či Silvestra. Hostinští se vesměs na rušný závěr roku důkladně chystají a hodlají hostům vyjit o svátcích vstříc. Restaurace v Zadní Třebani na nádraží např. bude k dispozici na Vánoce (na Štědrý den mají otevřeno do 14.00) i na Silvestra, kdy se chystá silvestrovské pochoutkové překvapení a tradiční menu s okurkou i uzeným. Vše bude možné spláchnout vychlazeným šampaňským či točeným vínem z Moravy. Poslední den tu budou vítání domáci i ti, kteří sem zbloudí z nějakého vlaku. (Viz strany 2 a 11) (šm)

Muž se zastřelil, neboť měl pracovní problémy

Zadní Třebaň - Vlastním, legálně drženým revolverem 38 ráže 9 mm se v sobotu 5. prosince ve své zadnotřebaňské chatě zastřelil jednačtyřicetiletý muž.

Pohnutkou k ukončení života mu podle policejního vyšetřování byly pracovní problémy a z toho plynoucí psychické deprese, s nimiž se nedokázal vypořádat. Karlštejnští policisté, kteří k oběti dorazili krátce poté, co cvakla spoušť její pistole, vyloučili zavinění cizí osoby. (šm)

Truchlohry nemám ráda!

PŮVODNÍ » VÁNOČNÍ « ROZHOVOR HEREČKY J. PAULOVÉ PRO NN

Na Štědrý den voní v domě zpěvačky a herečky JANY PAULOVÉ a muzikanta Milana Svobody vánočky, cukroví, františky, purpura a šumavské lesy. Letos prvně se přidá i aroma punče. Jinak zůstane vše při starém - bude veselo, protože truchlohry Jana nemá ráda.

Jana Paulová k nám přijede na masopust

Zadní Třebaň - Účast na tradiční třebaňské oslavě masopustu, kterou 13. února 1999 budou pořádát Naše noviny, přislíbila známá herečka a zpěvačka Jana Paulová. Masopust se v novodobé historii Zadní Třebane bude konat už podesáté. Proto se jej NN rozhodly zpestřit soutěží o nejlepší masku Masopusta, která proběhne na večerní taneční zábavě. Korunu vítězi na hlavu spolu s třebaňským starostou Lubomírem Schneidrem posadí právě Paulová. (Podrobnosti na straně 9) (mf)

Ježíšek vážně nechodí...? diví se Jana Paulová, herečka, zpěvačka a obyvatelka nedalekého Jiloviště. V únoru se s ní setkáme na X. třebaňském masopustu, kde nasadí korunku jeho novému králi. Foto pro NN S. LUŤANSKY

Děti jsou moc otrlé, stěžoval si Mikuláš

Řevnice - „Zdá se, že děti jsou rok od roku sebevědomější a otrlejší,“ povzdechl si jeden zasloužilý Mikuláš, který se vždy 5. prosince již více jak deset let objevuje v řevnických ulicích.

„Letos foukal silný vítr, ale jinak to bylo fajn,“ dodal znaveně po večerní nadílkové štaci vousatý svatý muž, jehož doprovázela pekelná čtveřice roháčů a andělů. Do Řevnic letos přiletěla největší družina čertů a andělů, kterých mali vystrašení caparti mohli i s Mikulášem napačítat na dvacet. Není proto divu že jedno vylekané a ubrečené dítě nestačilo doběhnout na záhod. „Joni to dopadlo hůř,“ mávla rukou nad mokrymi tepláky maminka. Ve městě nechyběli ani super moderní čerti se svítícími rohy či pochroumaný pekelník se zlomenou klíční kosí. Ani letos nezapomněl svatý muž zaskočit do místní Sokolovny a Penzionu pro důchodce. (»Mikulášské zpravodajství« viz str. 3) (pš)

V její domácnosti se v tento slavnostní den neděje nic, z čeho by mohla náhodného diváka jít hrůza. I když... Možná byste paní domu mohli vidět, jak zoufale visí na nějaké borovici a trhá jmelí. Schováváte si nějaký vánoční dárek z dětství?

Jediný dárek, který si uchovávám je vzpomínka na nádherné dětské Vánoce. Byli jsme čtyři sourozenci, a přestože naši neměli moc peněz, na Vánoce si dali záležet. Chystali nám je strašně krásné. Máma s tátou vlastně šetřili celý rok na prázdniny - a na Vánoce.

Čtyři sourozenci, to už dá práci vyrobit každému z nich pod strom nějaké překvapko, ne?

Přiznávám, na to si nepamatuju, a pak u nás dárky nosil Ježíšek! Doma se o vše kolem Štědrého dne dlouho starali naši, takže my děti jsme si dárky mezi sebou nedávaly, neměly jsme potřebu.

Kdy se provalila pravda o Ježíškovi?

Jaká pravda?

Že žádný nadělní muž není.

Takže on teda nechodí, jo? Tak vám pěkně děkuju! Zřevna dneska mi to musíte fikt...

(Pokračování na straně 5)

Hospody mají o svátcích otevřeno

VŠECHNY MÍSTNÍ RESTAURACE CHYSTAJÍ SPECIÁLNÍ SILVESTROVSKÝ PROGRAM

Samoty se nemusejí bát ti, kteří nechtějí strávit Vánoce či Silvestra v kruhu rodinném. Zadno-řebské restaurace mají o svátcích otevřeno.

„Na Štědrý den pojedeme od jedenácti tak do čtyř odpoledne,“ řekl NN Antonín Marhoul, provozovatel Společenského domu v Zadní Třebani. Ostatní svátky vánoční bude „U Marhoulů“ také otevřeno. Poslední den roku se tu uskuteční Silvestrovské Disco 98, na které je možné si už dnes zakoupit vstupenky. „Diskotéka začíná ve 20.00, o konci těžko hovořit,“ dodal Marhoul.

V provozu bude i vyhlášená restaurace Na ostrově. „O Štědrém dnu tu budeme spíš jen symbolicky, a to do tři, maximálně čtyř odpoledne, ale další sváteční dny už bude otevřeno normálně,“ uvedl pro NN provozovatel restaurace Martin Kodet. Jednatřicátého ovšem bude u Berounky veselo. „Od osmi večer asi do dvou do rána budou hrát v rozšířeném obsazení rozšířený repertoár Kapičky a bude se tančovat. Už mám na poslední večer roku na čtyřicet zájemců. Protože nechci hospodu přecpat, počítám kromě nich ještě tak s třiceti lidmi,“ dodal šéf Ostrova. Pro ty, kteří budou mít vstupenku zajiš-

je zdejší kuchyně silvestrovské menu za 250 korun - řízek se salátem, půlnoční čoučka a malé šampaňské. „Snad to vyjde,“ dodává Kodet. Kaplička bude zavřená jen na Štědrý den. Od pětadvacátého prosince funguje opět normálně. „Na jednatřicátého máme připravený hudební program - od osmi večer až do rána tady bude hrát Spilka,“ nastínil průběh posledního večera roku Josef Cievárek, majitel hospůdky na návsi, která ten den bude v provozu od 17.00. Silvestr U kaple bude na vstupenky za 70 Kč, které si tu už nyní můžete zakoupit. „Počítám s asi padesátkou lidí. Pro hosty bude připraven ovar, další klasická jídla a bude-li zájem udeláme i jednohubky,“ dodal Cievárek.

Restaurace ve mlýně zahájí sváteční provoz až na Štěpána, kdy se tu uskuteční vánoční zábava s tancem, na které bude hrát Milan Křoka, a to i romské písničky. Součástí zábavy, na níž je vstupné 30 Kč, bude také populární tumbola. Slosvatelné jsou všechny vstupenky. „Křoka tady bude hrát také na Silvestra, kdy možná přijde i Michael Jackson, nebo alespoň jeho skvělý imitátor,“ přibližuje Ladislav Žolták, provozovatel restaurace Mlýn. Silvestrovské veselí tu potrvá od 20.00 nejméně do 5.00 pro početně omezenou společnost, proto je akce na vstupenky za 250 Kč, jež už jsou k mání. „V ceně je večere, chlebičky, obožené mísy i půlnoční přídavek,“ dodává Žolták. **Michaela ŠMERGLOVÁ**

Díky, vzkazuje starosta

NAŠE OBEC SE PODLE L. SCHNEIDRA ZMĚNILA K LEPŠÍMU

Vážení spoluobčané!

Rok zase utekl jako voda. Jsou tu Vánoce a čeká nás přeposlední rok 20. století. Ohlédnou-li se, mohou říci, že naše obec se změnila k lepšímu.

Byl zajištěn svaz nebezpečného odpadu, kterého bylo vybráno přes 2 tuny a který byl jinak likvidován na úkor životního prostředí. Byla rozšířena naše základní škola o třetí ročník, v její budově byla vyměněna vodárna, byl modernizován topný systém a stavebně upravena pro dvouřádku včetně školního vybavení. Hospodaření školní jídelny je vedeno na počítači. Byly dokončeny okapy na budovách navazujících na OÚ včetně nových omítek. Nové střechy na poště a Hasičském domě jsou velmi hezké, ale co je nejdůležitější - ta španěl byla vyměněna na Společenském domě v prostoru nad bytem. Na OÚ byl zakoupen nový počítač, který svoji kapacitou odpovídá potřebám obce i do budoucna. Byly pojmenovány ulice v obci a v současné době se realizuje montáž tabulí. Do Parlamentu ČR byl zaslán ke schválení a přidělení návrh znaku naší obce. Kontroly finančního úřadu ohledně vedení účetnictví a hospodaření obce proběhly bez závad.

Chci poděkovat všem spolkům a organizacím za jejich spolupráci, ať je to Sbor dobrovolných hasičů - za údržbu veřejného osvětlení, prořezání stromů, ale i pořádání kulturních akcí. Svazu zahrádkářů za moštování ovoce a uspořádání několika iematických zájezdů. TJ Ostrovan - fotbalovému oddílu za reprezentaci obce v soutěžích a za údržbu fotbalového areálu na Ostrově. Klubu českých turistů za údržbu a úklid hřbitova, za pořádání kulturních, ale i sportovních akcí, a protože jsem členem, tak také za skvělý kolektiv. Zde bych připomenul již 3. vanáráb, který se bude konat v sobotu 16. ledna 1999 ve Společenském domě v Zadní Třebani. V neposlední řadě děkuji Naším novinám, za informace poskytované tímto občasněm, za

aktivitu při udržování a obnovování kulturních tradic v naší obci. Děkuji také zahradníkovi Seukup, které darovalo obci vánoční strom - borovici k výzdobě té pro mne nejpříjemnější akce - vítání

občanků a k předvánočnímu posezení. Dík patří také panu Hunderovi za zprovoznění vánočního osvětlení na návsi. Určitě jsem na něco nebo někoho zapomněl - snad mi to promínete.

Samostatnou kapitolou je naše základní a mateřská škola, která se pod velmi kvalitním vedením pí Musilové a Frydřichové staré o naše nejmenší, a to nejen v hodinách výuky, ale i mimo ni. Tam je naše budoucí generace o pravě zde je základ toho, co z nich vyrostě a bude.

Dovolení, abych závěrem popřál všem hodně zdraví, spokojenosti, pracovních i podnikatelských úspěchů, rodné pohody a splnění všech vašich přsevzetí a přání. **Hodně úspěchů přeje**

Lubomír SCHNEIDER, starosta Zadní Třebaně

Turisté se provětrali a pak šli schůzovat

Třebským »Turistou roku 1998« se stal Zdeněk Frydřich. Rozhodlo se o tom na výroční schůzi Klubu českých turistů Zadní Třebaně, která se druhou prosincovou sobotu konala v fevnické restauraci Hallens.

Vedle Frydřicha byla oceněna i Růžena Havličková z Revnic, která se ze členů třebského KČT zúčastnila nejvíce akcí. Schůzování turistů předcházelo výšlap, během něhož zdolali hospodu U Barchánků na Mořince i vrch Čabra (410 m) nad Karlíkem. Rokování bylo průběžně zpestřováno vystoupením kytarového dua Matoušek - Schneider a zpěvem vokálního sboru KČT. Někteří jeho členové v produkci pokračovali i cestou z Revnic do Třebaně. (Podrobně se k akci vrátíme příště) (mf)

Pěknou sváteční pohodu, milí přátelé!

Rok uběhl jako voda a přiblížila se doba vánoční, poznamenaná neklidem, shonem, sháněním dárků, úklidem a pečutím. Odměnou je pohoda a klid v rodinném kruhu a příjemné chvíle společně prožité.

Dovolení mi popřát vám, aby vaše snaha byla korunována vším, co je pro vás v rodinách nejdůležitější, radostně prožít vánočních svátků a šťastně vykočení do roku 1999 a hlavně hojně zdraví. Prožívala jsem s vámi hezkou řádku vánočních svátků. Ráda vzpomínám na adventní věnce na dveřích, rozzdělaná, vyzdobená okna, na ve tmě zářící vánoční stromky na zahrádkách i na velký strom na návsi, na vřelá slova přání mezi sousedy a na posezení s přáteli při zpěvu koledí, na bohoslužby u kapličky a v neposlední řadě na půlnoční troubení o Štědrém večeru, bez něhož jsem si nikdy slavnostní den nedovedla představit. Jen v málokteré obci se tento zvyk ještě dodržuje. Je na co vzpomínat a mně zbývá jen srovnávání Vánoc v Třebani s Vánoce, které prožiji téměř po dvaceti letech zde v Praze. Mnohé zkrátka už nebude. Jsem ráda, že jsem prožila část života u vás. Jsem ráda, že mi zůstalo mnoho přátel a s radostí vítám při návštěvě Třebaně setkání a popovídání s nimi. Z Našich novin se pak dozvídám o všem, co je nového a mám radost z každé dobré zprávy. Jestli jednou vám přeji pěknou sváteční pohodu. Dětem přeji bohatou nadílku pod stromkem a hodně snů, aby si užily zimních radovánek. Zdraví vás všechny **Mario KLOURKOVÁ, Praha**

Kancléř uznal kritiku starosty

ČLÁNKY Z NN SE DOSTALY AŽ NA PRAŽSKÝ HRAD

Znovu na Pražský hrad se »vrátil« starosta Zadní Třebaně Lubomír Schneider, který se tu před nedávnem zúčastnil oficiálního setkání hlav obcí s prezidentem republiky.

Jeho článek z Našich novin č. 23/98 (spolu s dalším na stejném téma od M. Šmerglové), který kritizoval úroveň akce na Pražském hradě, totiž prachatický spolupracovník nezávislého třebského občanského Vraislav Francel fotografoval a poslal kancléři prezidenta Ivanu Medkově.

Medek na dopis ze Šumavy jeho pisateli vzkazu odpověděl a v podstatě oprávněnost Schneiderovy kritiky uznal. V. Francel dal odpověď z Hradu NN k dispozici. Takto tedy kancléř prezidenta republi-

ky reaguje na články otištěné v Našich novinách: **Vážený pane inženýre, děkuji Vám za Váš obsáhlý dopis z 20. 11. a zároveň také za Vaše vzpomínky na dobu, kdy jsem hovořil v Hlasu Ameriky. Máte pravdu, že setkání prezidenta republiky se starosty bylo dosti komplikované. Lituji, ale toto setkání neprobíhalo v mé režii, je v kompetenci jiného odboru. Doufám, že příště to vše dopadne lépe a děkuji Vám za Vaše připomínky. S pozdravem Ivan Medek** **Miloslav FRÝDL**

Plyn se na hřbitov nehodí

O ČEM JEDNALO ZADNOTŘEBAŇSKÉ OBEČNÍ ZASTUPITELSTVO

K jednání se 10. prosince sešlo občasní zastupitelstvo Zadní Třebaně:

- zastupitelstvo bylo informováno o výsledcích soudního jednání o restitučních nárocích p. Žaluda. Rozhodnuto bylo v neprospech navrhovatele,
- byl projednáván postup přípravných prací pro plynofikaci - plynáry uvádějí, že hřbitov není vhodný pro umístění redukční stanice. Jednání s projektantem proběhlo v pondělí 14. prosince na občasním úřadu,

- od 1. ledna spadáme pod stavební odbor městského úřadu v Berouně. Jednání s jeho zástupci se bude konat ve středu 16. prosince na OÚ,

- v sobotu 5. prosince jednali starostové Zadní Třebaně, Hlásné Třebaně a Svinář o zástupci do okresního shromáždění. Zvolen byl starosta Hlásné Třebaně Václav Kudíbal.

- byla projednána finanční situace obce - v současné době je na účtu 1 100 000 korun.

Josef MALÝ, člen zastupitelstva Zadní Třebaně

Karla Pauchová oslavila třiadvadesát

Třiadvadesát narozeniny oslavila 6. prosince paní Karla Pauchová.

Při této příležitosti jí s dárkem a gratulací navštívili pan starosta obce Lubomír Schneider a zástupce zadnotřebského Sboru pro občanské záležitosti. Blahopřejeme a přejeme pevně zdraví i mnoho spokojenosti. **Eva ZEMANOVÁ**

Malý Petrášek slíbil všechno

TUČKOVI SE ZE SVÝCH HŘÍCHŮ U MIKULÁŠE A ČERTŮ VYKUPovali OŘECHOVKOU

Zadní Třebaň, Hlásná Třebaň - Podobně jako v Revnicích (viz strana 1) řádili mikulášové, andělé a čerti na začátku prosince i v obou Třebaňích.

Mikulášský konvoj, který vyrazil po setmění v sobotu páteho prosince do zadnořebských domácností, kde se vyskytují děti, čítal jednoho svatého muže, jednoho anděla a čtyři čerty. „Myslím, že letos si dětičky zase pořádně pokřičely, byli jsme totiž děsný.“ řekl NN »čert« Miloš Pišna, a dodal: „Ony ale pořádně vystrašily alespoň jednou v roce potřebují.“

Měřeno na decibely byla prý nejlepší Zuzanka Přivorová, měřeno na počet slibů zvířel na celé čáře Honza Petrášek. „Obavy a strach v očích byl vidět i u Kadeřábků, Hodoušků, Kozáků... Malý Jenda Petříš nás dokonce »přijal« jen přes okno,“ postěžoval si »děbel« Pišna. Mikuláš s doprovodem navštívil čtrnáct obydlí - svou trasu zahájil u Eliášků a končil tradičně u Tučků, kde byly sepsány i hříchy rodičů. Ti se však snažili vykoupit ořechov-

kou. „No nesmažte to, když ona tak krásně voní,“ naznačil Miloš Pišna, jak to na poslední staci dopadlo.

Dva andělé a děsnej ďábel

Jednačtyřicet menších, větších i vysokých dítek zaplnilo už ve čtvrtek 3. 12. navečer hlásnotřebskou tělocvičnu. Na pozvání místního Sokola sem zamířil nadělovat spravedlivý Mikuláš se dvěma milými anděly, ale i děsným čertem.

Než nastala chvíle s velkým CH předvedl přítomným dětem i rodičům a příbuzným malí cvičenci Sokola, jakou mají kondici, a co umějí. Na žínkách, lavičce i v tanečním kroužku se jedenáctka předškoláků i školáků předvedla jako sebraná sportovní skupina, což je bezesporu i dílem jejich cvičitele. Hned po »rozcvičce« se však v sále setmělo a zazněla ponurá muzika provázená dýmem, který se valil na diváky z podia. Pak už se za světelných efektů objevil svatý Mikuláš s doprovodem. Vstup nebesko-pekelné družiny podbar-

vilo dětské nadšení i pláč a vzlyky. Ne všichni měli čistě svědomí, ne všichni takové nadšení už prohlédli. Ti i ti ovšem vzápětí pokorně Mikuláši na pódiu odřekli básničku či zazpívali písničku a svasťosvatě přísahali, že byli celý rok hodní. I čertovské rachocení, výplata koštětem a tejdění s řetězem mělo efekt, alespoň pro ty menší, již před řáblem, postavou nápadně podobnému Jakubu Kolářovi, kličkovali jak to šlo. Každé dítě - ať prohrěšky přiznalo či nikoli - dostalo od andělů sladkou nadílku a žádné nebylo uneseno do pekla. „Snad za rok,“ vzdychl si čert, když balil fidlátka a jel za Luciferem s prázdnou. **Michaela ŠMERGLOVÁ**

Komu vlastně slouží pouť za Mikulášem?

Revnice - V posledních letech se v Revnicích pořádá ve dnech kolem svátku sv. Mikuláše pouť za Mikulášem. Od účastníků jsem se dověděl, že ji organizuje pionýrská organizace řevnické školy. Co je na tom pravdy, zda vůbec tato organizace ještě existuje, jsem raději ani nezjišťoval.

Pouť se koná do míst na hřebenech Brd na kopci Kamenná. Zde se pořádá jakási merenda určená pro děti, kde jim Mikuláš naděluje dárky, opékají se buřty, zpívá, prostě je veselo. Všechno by bylo v pořádku, kdyby... Podle množství dospělých, putujících již v odpoledních hodinách do těchto míst, lze usuzovat, že nejde ani tak o akci dětí. Na lesní cestě nechyběla ani auta. To je pochopitelné. Rekvizity k show, ani buřty, určené k opékání, chléb či jiné pochutiny nelze nést v rukách. Nepochopil jsem a myslím, že ani převážná část řevnické veřejnosti, proč během pouti křemějí po celý večer dělobuchy, petardy, jakoby šlo o zpodobnění konce druhé světové války. Co tomu říká policie? Explóze byly slyšet v okruhu 10 km. Nenapadlo někoho z pořadatelů, že les je domovem zvěře, která má svá stávaníště a v této době, kdy začíná být v potravinové nouzi, je již systematicky přikrmována? Taková akce znamená její rozehnání do velké dálky a třeba bez možnosti návratu. Komu pouť vlastně slouží? Mám pochybnosti, že dětem, ledaže za děti považujeme mladé lidi do 30 a více let. Průběh i ráz večera diktují spíše oni. Příklad dětem je to pochybný.

František SEDIVÝ

Také letos do Zadní Třebeň zavítal dobrotný a štědrý Mikuláš, také letos jej doprovázel strašlivý čert.

Foto NN M. FRÝDL

Sběrateli vláček se u plotny líbí

NN PŘEDSTAVUJÍ ZAJÍMAVÉ TVÁŘE NAŠEHO KRAJE

Revnice - Ačkoliv si již od základní školy ze všeho nejraději kupoval a slepoval vláčky, studium na dopravní škole mu starostliví rodiče rozmluvili. Nakonec se tedy Michal Paur vyučil kuchařem. Po krátké praxi v závodní jídelně se ovšem vášnivému sběrateli mašinek podařilo to, o čem jiní jen sní: spojit profesi se svým oblíbeným koníčkem. Dnes třidvacetiletý rodák ze Revnic vaří ve špičkových jídelních mezinárodních vozzech Eurocity a Intercity.

„První mašinku jsem jako malý kluk našel u táty. Hrozná se mi líbila, a tak jsem je začal sbírat,“ vzpomíná Michal Paur, v jehož malém pokoji dnes napočítáte na sto exponátů.

Vagón za deset korun

Vláčky a další železniční doplňky si Michal pořizoval většinou z našetřeného kapesného. „Teďdy stál jeden vagón třeba jen deset korun. Dneska k tomu musíme přidat dvě nuly,“ dodává s úsměvem sběratel a zapřísláhlý člen řevnického Sboru dobrovolných hasičů. Celá jedna stěna jeho místnosti je přeplněna lokomotivami a vagony, na protější straně je zase vedle sebe pečlivě seřazeno na padesát miniaturních hasičských vozů. V rohu stojí plastická maketa železniční trati s nádražím a domy zasazenými v kopcích mezi stromy. „Vláčky si používám, jen když si koupím nový model, kterého si chci náležitě užít,“ usmívá se Michal a s neskrývanou hrdostí dává do pohybu celý kolos. Jen při pouhé představě, že bych měla pokoj uklízet se mi

zatočila hlava. „Trvá to celý den,“ přitakává všestranný kutil, „protože všechno musím sundat, naleštit a utřít prach.“

Vaření mě baví!

Ačkoliv sbírka vláček je Michalovým největším koníčkem, dokonce i u plotny se uznávanému kuchaři líbí. „Vařit mě vždycky bavilo a baví,“ tvrdí Michal, který je v rodině Paurů již druhou generací kuchařů. Přesto se o domácí kuchyni musí starat žena. „Je to stejné jako s každou prací. Když ji děláš celý den, nemáš už chut v ní pokračovat doma,“ vysvětluje vyučený kuchař. Zatímco letošní Vánoce oslaví Michal v kruhu rodinném, loni na Štědrý večer ujížděl prázdným rychlíkem do Vídně. Tehdy si u Paurů museli štedrovecemí večerí posunout již na 23. prosince, také dárky se rozdávaly předčasně. „Z Prahy jsme vyjžděli čtyřnádvacátého odpoledne a v celém vlaku nebyla ani noha,“ vzpomíná na uplynulé svátky šéfkuchař, který kolegům v moderním jídelním voze připravil sváteční menu. Ani Silvestra si Michal nemoohl loni užít podle svých představ. „Na Nový rok brzy ráno jsem měl zase šichtu, takže jsem nemoohl moc pít. A vlastně ani táta, protože mě do Prahy vezl autem,“ vybavuje si »cestovatel«, kterému na žáněném z jeho vnitrostátních ani zahraničních výjezdů nechybí malý talisman kuchaře s červeným šátkem. „Stejný kostičkovaný šátek jsem si pořídil i já,“ vysvětluje pověřivý mladík.

Také nadcházející rok přivítá Michal Paur mimo

rodinný krb tentokrát v Berlíně. „Máme tam pauzu, takže jsem zvědavý, jak Nový rok v Berlíně oslavíme,“ těší se Paur.

Pavla ŠVEDOVÁ

Vášnivý sběratel vláček a uznávaný kuchař Michal Paur z Revnic.

Foto ARCHIV

Řevnické vojsko ztrestalo holí

PŘED STO PADESÁTI LETY BYLA ZRUŠENA ROBOTA 2)

Dvoudílný článek o robotě v našem kraji jsme začali v minulém čísle. Dozvěděli jsme se, že řevnickí a letovští poddaní nabídli již v roce 1785 vykoupení naturální roboty v penězích. Vrchnost to ale neakceptovala a když poddaní nechtěli ustoupit, bylo na ně zavaláno vojsko.

Ty nejvzpornější potrestalo ranami holí. K tzv. raabizaci (výkup z roboty a rozdělení části panské půdy mezi poddané, kteří na ni hospodařili a odváděli roční poplatek) došlo v roce 1788 a dokončena byla v roce 1801. Od toho roku byla roboty zhdnocena v penězích a nebyla již požadována v naturáliích. Ale i to bylo pro mnohé obtížné; proto došlo k dohodě s doložkou obsahující jakási ulehčení. Karištejské panství prodalo v roce 1834 jedenácti třebaňským sedlákům (čp. 2, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15 a 16) všechny pozemky okolo obce ve výměře 142 jiter a 257 sáhů za 700 zlatých a roční poplatek 39 zlatých a 46 krejcarů. Později požadovali vlastnictví i domkáři, a tak vznikl roku 1852 spor, který trval třicet čtyři let a skončil vítězstvím sedláků v roce 1896. (V NN jej svého času popsal A. Tuček - pozn. NN)

na 1848, který nařizoval, že nejdéle do 31. března 1849 má všechna roboty přestat. Vrchnost ale mnohdy otálela - viz spor třebaňský -, takže například v Řevnicích došlo k výmazu povinností až v roce 1869.

Vladimír HOUŠKA

Kina v okolí

KINO LITĚŇ: Dovolena do konce roku.

KINO BEROUN:

15. 12. 20.00 CO CHYTNEŠ V ŽITĚ?

16. 12. - 18. 12. 18.30 MĚSTO ANĐELŮ

19. 12. - 23. 12. 18.30 SMRTONOSNÁ ZBRAŇ 4

(Úterý 22. 12. od 17.30)

22. 12. 20.00 PROKLETÁ FARMA

25. 12. - 26. 12. 18.30 DOBRÝ WILL HUNTING

27. 12. - 28. 12. 18.30 HADÍ OČI

29. 12. - 30. 12. 18.30 KUNDUN: ŽIVOT DALAJLAMY

Konec všem sporům měl přinést patent z 28. břez-

Tipy NN

* **Vánoční koncert** N. Šormové, M. a J. Lexy proběhne 16. 12. od 18.00 v KS Černošice.

* **Rupeto** hrají pro starší generaci 16. 12. ve 14 hodin v klubu důchodců v Berouně Na Parkáně.

* **17. vánoční koncert** Velkého swingového orchestru Karla Tesáre se koná 18. prosince od 20 hodin v sále České pojišťovny Beroun.

* **V Country klubu** Beroun hrají 18. 12. Ticket, 19. a 31. 12. Province, 25. 12. diskotéka 60. - 80. let a 26. 12. Billiard. Začátky ve 21 hodin.

* **Zájezd do Weidenu** pořádá 19. 12. řevnické Městské kulturní středisko. Odjezd v 6.00 z řevnického náměstí. Informace na telefonu 991 43 40.

* **Vánoční vystoupení** řevnických folklorních souborů Klíček a Notičky se koná 20. 12. v řevnické restauraci Halisen. Začátek 16. 00 hodin.

* **Klíč** se svým vánočním programem vystupuje 21. 12. od 19.30 v sále České pojišťovny Beroun.

* **Vánoční troubení** v podání Zesřofového kvinteta V. Mužika si můžete poslechnout 20. 12. od 16 hodin v kapli sv. Kateřiny na Tetíně a 22. prosince v 15 hodin na Husově náměstí v Berourě.

* **Výstava Vánoce očima dětí** je až do 3. 1. k vidění v berounském Muzeu Českého krasu. (vš, mf)

Carrey už není »gumák«

MOHLO BY SE VÁM LÍBIT: TRUMAN SHOW

Truman Burbank je průměrný americký občan. Žije s oddanou a milující manželkou v neméně průměrném městečku Seahaven. Přece musí být na jeho životě něco zajímavého? To by se o něm přeci netočil film!?

Ano! Burbank je televizní hvězda, za níž by miliony diváků po celém světě daly do ohně i svůj dalkový ovladač. Potíž je však v tom, že chudák Tru-

man o své slávě nic neví. Aby taky věděl, vždyť není žádný herec, ale obyčejný manažer. Netuší, že po celý jeho život ho sleduje 5000 rafinovaně skrytých kamer, že Seahaven je jen kulisa dábel-sky organizovaná režisérem Christoffem a že jeho rodina, přátelé i sousedé jsou jen dobře placenými herci. Co tomu říkáš Muldere, není to paranoidní? Paranoidní musí asi být scénárista A. Niccol, který to vymyslel, a režisér P. Weir, který se to odhodlal natočit. Zpracovat námět takového obsahu není le-grace, spíše vyvolává schizofrenní nálady, to vše si autoři uvědomili. Vyřešili to jak nejlépe mohli - natočili nenáročnou komedii, z níž však mrazí. Je s podivem, jak to mohlo neamerickým tvůrcem (Weir je Australan, Niccol Novozélanďan) v tom zkaženém Hollywoodu projít, jejich film je takřka zbaven klíše, naopak je bystře paroduje. Možná to bylo jen kvůli superhvězdě J. Carreymu, který se zde úspěšně vymanil z pout rolí bláznů s gumovým obličejem, jimiž se vyhoupl na čelo nejlépe placených herců. Po zhlédnutí Truman Show jsem nucen uznat, že tento herec je chytrější, než všechny jeho role dohromady. Jan PRUŠINOVSKÝ

Filmové premiéry

Čerstvé premiéry v českých kinech

ZAKÁZANÉ OVOCE (USA) - když má krásná policajka slabost pro muže, nemůže se jí přihodit nic lepšího, než že se stane rukojmím elegantního bankovního lupiče.

ZIMNÍ HOST (VB) - psychologická čtverylka, již dominuje E. Thompsonová a P. Lawová.

LOLITA (USA) - zpověď prof. Humberta, jenž se rozhodl obětovat vše pro zakázanou lásku.

PAST NA RODIČE (USA) - rodinnou komedii na motivy známé knihy Luisa a Lotka režírovala Nancy Meyersová. (sm)

Za zábavou s...

...Petrou NĚMCOVOU ze Zadní Třebaně, asistentkou ředitelky hotelu Meteor Plaza.

Dnes na: TRAVESTI SHOW

Nádherné »dámý« mají pro Vás připravený opravdu pěkný program. Můžete slyšet písně H. Zagorové, P. Janů, H. Vondráčkové, L. Bílé, I. Csákové, T. Turner atd. Ladné pohyby, dokonalost tváře a úsměv na tváři patří k vystoupení skupiny Scramers. Aqua club najdete v Praze na Žižkově, Travesti show začíná ve 22.00 a trvá tři hodiny. Vstupenka stojí 150 Kč, ale nudit se určitě nebudete.

Petra NĚMCOVA

Obecní úřad Zadní Třeňbaň a *Naše noviny* - nezávislý třebaňský občasník

Vás zvou na

PŘEDVÁNOČNÍ POSEZENÍ

Program:

Dětské folklorní soubory **KLÍČEK a NOTIČKY** z Řevnic

Pásmo tanců a koled ve speciálním vánočním vystoupení, které řevnické děti natáčely i pro Českou televizi.

TŘEHUSK VE STARÉ PRAZE

Kabaretní pořad plný známých písniček

Společenský dům v Zadní Třebaně, sobota 19. prosince, 16.00 hodin

Třebaňská hudební skupina **TŘEHUSK** a *Naše noviny* - nezávislý třebaňský občasník

uvádějí kabaretní pořad

TŘEHUSK VE STARÉ PRAZE

V komponovaném programu zazní písničky Nám je to jedno, Šup sem, šup tam, My jsme ti Pražáci, Až já půjdu do nebe atd.

Účinkují: Holka z Pyšel, nobl stavěná **Pavla Švédová**, kočl, křtěný Vltavou **Miloslav Frýdl**, výpravčí, nádražní zřízenec, pan Johanes, Jirka Vitucha **Jiří Vitouš**, Ferda Mestek de Podskal **Miloslav Kliment**, pražští Pepíci, nobl elita **Jaroslav Němeček, Jan Martínek, Emil Jindáček**; hudba **TŘEHUSK**

ŘEVNICE - Restaurace Halisen, pátek 18. prosince, 19.00

ZADNÍ TŘEBAŇ - Společenský dům, sobota 19. prosince, 16.00

HLASNÁ TŘEBAŇ - Hospoda Na růžku, sobota 26. prosince 18.30

Truchlohry nemám ráda!

POKRAČOVÁNÍ ROZHOVORU S JANOU PAULOVOU ZE STRANY 1

Když už je to venku můžu se ptát otevřeně. Vzpomenete si na nej dárek, který jste našla pod prvním stromkem tady na Brdech, v Jilovišti?

Mám moc ráda kytky, a proto dostávám pod stromček vždycky nějakou velkou hrnkovou. Vlastně to bývá spíš vzrostlý stromček. Takže u vánočního jehličnánce stojí ještě listnác. Ze zelených dárků mám největší radost. Už jich tady roste slušný háj. Od koho který stromek ale je... kdybyste se s tím Ježíškem neprokecla, tak jsem věděla, ale takhle!? *Zdobíte doma jen stromček jehličnatý nebo i své listnáče?*

Palmy šetřím. Zdobím jeden jehličnatý doma, ale není vyloučeno, že letos dám něco i na smrčky, které jsem vysázela na zahradě. Jo, teď jsem se rozhodla, něco na ně navěším. Jasně! *Štědrý večer ale strávíte uvnitř...*

Pravděpodobně. Ale poslyšte, vy nás nějak dobře znáte, že se ptáte na takové věci. A tak nedůvěřivě. Tady je vážně možné všechno. Na druhou stranu, on to není špatný nápad. Na čerstvém vzduchu, pod hvězdama, teple oblečeny, zachumelený... Máte konkrétní představu o sezení?

Liší se hodně vaše dnešní jilovištské šťastné a veselé od těch bývalých pražských?

Zásadně. Vzpomínám si, že když jsem slavila Vánoce v Praze, měla jsem o něco svátečnější pocit. Pouštěla jsem si víc rádio i televizi, odkud se linula vánoční atmosféra, na Štědrý den se šlo na šneky, taky jsem musela dopoledne do obchodu, kde byli lidé najednou na sebe hodní, usměvaví. Hrozně mě dojívalo, jak jsou k sobě slušní, jak jim svátky vlezly pod kůži. Odtud na Štědrý den nevytáhnou paty, a zjišťují, že trošku zírám tu správnou vánoční náladu. Tady si ji totiž musím dělat hlavně sama v sobě - nic mi ji navodit nepomůže. *Vánočně naladěná Praha je sice krásná, ale zasněžený Štědrý den tady na vrších a v příjemně vytopeném domku u lesa...*

...to musí být nádherná! Jsem tu osmnáct Vánoce, ale pořádně zasněžené a zamrzlé je nepamatuji. Letos to ovšem vypadá nadějně.

Dodržujete o adventu zvláštní zvyky - nepracujete, nehádáte se nebo se různě postíte?

Ani ne. V podstatě řadu věcí omezuji celoročně, protože ty příjemné jsou často nezdravé, škodlivé. Ovšem letos první si od začátku adventu dávám jídelní půst. Čistím organismus. Třeba tři dny jím jen ovoce, tři zeleninu. Jenže mně z toho bude na Štědrý den, kdy si cukroví neodpustím, asi strašně špatně. Nevím jestli dělám dobře. Tělo se asi musí

na hromady jídla připravit.

A jiné půsty?

Nejsem sto procentně duchovního zaměření, které tyto rituály vyznává. Má víra je volnější a dovoluje mi se postit tělesně či duševně v jiné okamžiky, třeba i ve vhodnější. Čas Vánoc chci krásný pro sebe, děti, rodinu a udržuji představu, že jde o hezkou pohádku. To dodržuji, ale nic mě nedonutí tři neděle před Štědrým dnem žít a cítit jinak.

J. Paulová s oblíbenou kytarou. Foto ARCHIV

Kdy na vás začíná dopadat, jak kouzlo, tak tíha prosincových svátků?

Kouzlo přišlo s prvním sněhem, s prodejem velkých španělských pomerančů a s momentem, kdy doma zavoněly mandarinky. Taky jsem přivezla maminku, která je na Vánoce s námi. Pro mě Vánoce už začaly. Cítím se moc hezky. Dřív jsem se před svátky honila, teď ne a je to lepší. Už nelpím na tom, že na okně nemůže být malá šmouha - řek-

nu si: proč bys jí měla v mrazu meji? Skončila jsem se stresem. Zkouším, jak příjemné je z každé prosincové cesty do Prahy přivést jeden dárek, a hromadit vše v křídle. Navíc mladší dcera v televizi prohlásila, že nepeču, tak, aby měla pravdu, letos péct nebudu! Díky ní se ozvali kamarádi a nabídli cukroví... Asi to ale nevydržím a jeden plech lineckých hvězdiček spálím, aby to tu vonělo.

Jeána prosincová cesta, jeden dárek. Nejste typ, který schraňuje dary od jara?

Od jara? Já mám problém nerozdat hned i ty prosincové a vydržet s nimi pod stromček. Stejně jsem jich pár už dala. V prosinci mám dárkový problém navíc - manžel má před svátky narozeniny, na kterých svou fantazii vyčerpám, a pak si zoufám, co mu nadělím. On toho, stejně jako většina mužských, moc nepotřebuje, nebo skoro všechno má, tak je to mé zoufání skutečně velké.

Zkusila jste mu nadělit v krabici sebe?

Zkusila, ale při jiné příležitosti a děti zrovna nebyly doma... Ale o Vánocích bych měla vést spíš vážný řeči, a já si dělám legraci co?

Vážnost není pro Vánoce podmínka. Přejí se šťastné a veselé, ne šťastné a vážné. Smích jim neublíží. Ale... Zavřete oči - co vidíte, když řeknu Vánoce?

Vidím rozsvícený stromček, dárky, děti, radost...

Jaký je to stromček?

Stromček je vonící, uříznutý na Šumavě, ovčšený slamenými ozdůbkami i jablíčky z naší zahrady. Ještě na něm visí ozdoby z hřebíčku a rozinek, které děláme s Anežkou. Pravda na tom stromku jsou elektrické bílé svíčky, ale to kvůli naší roztržitosti. Jinak by to dům nepřežil.

Ale přišly by ty kýžené svátky venku...

Nemluvte o tom radši!!! Jsem děsně pověřivá. Nemám odvahu ani na vánoční zvyky. Kdybych rozkrojila jablko a byl v něm křížek, tak je do roka nepochybně po mně. S tím si nezahrávám. Takové věci nedokážu brát jako hru. Pouštění skořápek, lítí olova je pro mě tabu... chci v mylné naději žít před sebou čemou temnotu.

Proč musí být stromek uříznutý na Šumavě?

Protože na Šumavě žije zahradník, pan Sindelář, který mi tady řekl, co rok dělá vánoční výzdobu. Přiveze stromček, chvojí, vánoční hvězdy, adventní věnce a kytky a z toho tvoří krásné věci. Šumavský vánoční stromček se kromě typické vůně vyznačuje i tím, že dlouho vydrží a oddálí odstojení. Víte o biblíských pracích než je odstrojování vánočního stromku? Asi víte, ale nebude jich moc.

(Dokončení na straně 6)

*Přejí všem krásný vánoce
a ještě mi hoděně
haby do lesa
třísím se na Váno
Vaše Pauly Háj*

Truchlohry nemám ráda!

DOKONČENÍ ROZHOVORU S JANOU PAULOVOU ZE STRANY 1 A 5

Kdo - krom pana Šindeláře - zařizuje, aby Vánoce přišly včas? A kdo kuchtil kapry?

Záleží na tom, kdo má čas. Větší část zařizování Vánoc je má starost, ale když mi dojde síla, Milan odjede a za chvíli přiveze, co já nezahládl. Jde o moment, kdy se ozve jeho špatný svědomí, že pro svátky ještě nic neudělal. Pak je manželem nejlepší z lepších. Kuchtil je moje parketa. Při něm si povídám s maminkou, která tady sedí, tak že mě v ten čas i kuchyně baví. Na oběd dělám pravé humrové chlebičky, protože je všichni miluju, a k večeři klasicky rybi polévku, rybu a bramborový salát. Mám ale speciální - milici obalené v solamylu a bílku máčím minutu v rozpáleném oleji, a to je děsně dobrý. Tohle doběme jako předkrm, ale už svátečně obhlédni u rozsvícených svíček a u stolu, na kterém je starý porcelánový servis po babičce. Pro zloděje dodávám, že normá velkou cenu a navíc je jinak uložen v našem pražském sejfu.

Těší vás čtyřladvacátého pohádky?

Naprosto ne. Jednak všechny znám, a jednak žiju takovou pohádku, že ty na plátně jsou na tu moji krátký. Vážně. Ale Anežka, a někdy i Adéla, se na pohádky podívají. Večer ale televize nezadí.

Takže večer si koledujete?

O Štědrém večeru bývám hodná, takže ne. Ale koledu si zpíváme. Všichni. Končívá to melodiemi Jesus Christ Superstar. V Praze jsme ještě chodili na půlnoční mši, ale tady máme kostely z ruky. Museli bychom na půlnoční jet, což znamená nedat si ani skleničku a... prostě tohau po půlnoční v nás není tak veliká. Pozor, v mé romantické představě o nejkrásnějších Vánocích ta cesta zasněže-

ným lesem na půlnoční mši ale figuruje. Jen ta realizace se mi nějak ne a ne vybaví.

Výhodou romantické představy je, že nespecifikuje kolik kilometrů je třeba v minus třiceti stupních utít. Jeden reálný zryk ale přece jen máte?
Říkám tomu jít do kostela. Zamířím do lesa, který je mým chrámem. Procházím ho a rovnám si nahlas, naplno všechny věci, dávám je na stupínky, probírám co bych měla... Snažím se popasovat se vším, co nás obklopuje. Dělam v sobě pořádek, abych si ten další Štědrý den zasloužila. Lesní zpovědnice je užasná a dává moudrá rozřešení. Je užitečné zajít do lesa sám, a tak trochu do stromů zatlouct své bolesti.

V zimě doma i v zimě venku se vždycky, alespoň na fotkách choulíte. Máte vůbec ráda zimu?

Zimu mám ráda jako období, na pohled je nádherná, ale chlad nemiluju. To třeba neznám, že se bráním zimním sportům. Ráda bych vyběhla na Brdy na běžkách, ale na snih nemám štěstí. Hlavně ve chvíli, kdy by byl čas. Více jezdím po okolí na kole a chodím se psy na procházky.

Čím vás přilákal zdejší kraj?

Sousedí pozvali mou dceru sem na víkend, a když jsem pro ni jela, vzdychla jsem: tady bych chtěla bydlet. A oni mě hned zavedli k rozestavěnému domu, který vypadal jak zámek Šípkové Růženy po dvaceti letech jejího spánku. Přetezla jsem plot a vlastně od té chvíle tu zůstala. Ten kraj mám čím dál víc ráda, a čím víc ho poznávám, tak zjišťuju, že tady je trochu Šumavy, trochu Krkonoš i Českomoravské vrchoviny. A hlavně nádherný nebe.

S Prahou je konec?

Po Praze se mi nestýská, naopak si říkám, že ča-

sem te dotáhnou do ještě menší vísky, třeba právě na mé milované Šumavě. Tam jsem jezdila od dětství, a jezdím i teď. Radovat se i truchlit, ale truchlící místa člověk mít potřebuje přeci jen blíž, že jo. Až prostě ještě víc zeslábnou vazby na Prahu - tím, že děti dostudují a já už nebudu chtít vylézt před lidi, tak skutečně do nějaké šumavské chataup půjdou. Jen doufám, že k tomu dospěje i Milan a půjde se mnou, protože bez něj, bych nechtěla být jedinou chvilí svého života.

Ale vy máte jedno truchlomísto hodně daleko. Prozradíte kde?

Asi kilometr od Studené u Telče, před lesem Bukovice je zarostlý ostrůvek mezi poli a na něm šest kamenů. Jsou vysezené jako křesla. Když jsem byla malá a chodila tam s klukama a holčkama ze Studené, vyprávěla mám paní Bartůšková, že tu odpocíval Josef s Marií, když uríkali před Herodesem, a že tu vyseděli ty dolíky. Věřím, že to je nejzajímavější místo, kde mě přejdou největší bolesti. Jestli jsem si na žádné z těch křesel našťestí sednout nemusela.

Na svátky vánoční by Jana nechtěla být nikdy mimo rodinu, nikdy v cizině. Člověku prý není souzeno tolik Vánoc, aby je ztrácel tam, kde nechce. Přesto by si pod stromeček přála letenku do celého světa, ale tu mimovánoční. Hlavně by ale chtěla, aby její holky byly šťastné, manžel měl radost z práce a ona byla nezávislá. A všichni zůstávali zdraví. Navíc si přeje, aby jí bylo dáno pokračovat v pomoci potřebným, ale o tom nechce mluvit. „Ta pomoc se dělá a neokecává.“ tvrdí na závěr rozhovoru pro NN a přeje jejich čtenářům krásné Vánoce.
Michaela ŠMERGLOVÁ

České Vánoce miluji, tvrdí Jo

ANGLIČANKE RUSTOVÉ SE V ŘEVNICÍCH LÍBÍ, CHYBÍ JÍ TU ALE MOŘE

Řevnice - „Jediné, co mi v Čechách chybí, je moře a jehněčí maso,“ usmívá se sympatická Angličanka Jo Rust, která se před pěti lety se svým manželem rozhodla vše v rodné Anglii prodat a odjet do České republiky. Na podlaže v jejím obývacím pokoji se pavalují štosy vánočního papíru a mezi nimi i několik dárků pro vnučku Annu. „Vánoce oslavíme společně doma,“ říká Jo a tím domovem má na mysli moderní rodinný domek v řevnické Žižkově ulici.

Letošní Vánoce budou v pořadí již šestými svátky, které manželé Rustovi, spolu se svými dvěma syny a vnučkou v Čechách oslaví. „Miluji nejen české Vánoce ale i Velikonoce, čarodějnice, zabijačky nebo masopust,“ říká nadšeně obdivovatelka českých tradic, která si již počátkem prosince vánočně vyzdobila celý dům. „Letos mám ale trochu zpoždění,“ přiznává Angličanka, jež stále nemůže pochopit, jak české hospodynky dokáží stihnout vše připravit během Štědrého dne.

Neven dekorace pokojů, ale také vánoční stromek musí být v rodinně Rustových dokonaly. Proto když vloni koupil Graham Rust méně souměrný smúček, rozhodl se jej sám vylepšit. „Manželovi se jakožto umělci stromek nelíbí. Proto vyřezal některé větve a pak je zasunul, kde bylo potřeba,“

popisuje příběh dokonalých předvánočních příprav sympatická Jo.

Na první svátky narození Krista oslavených v řev-

nickém podnájmu si anglická lektorka pamatuje také zcela přesně. „Byla to vážně legrace,“ směje se. „protože jsme se rozhodli udělat takové česko-anglické Vánoce. Jenže nemáme radi kapra, tak jsme chtěli koupit typické anglické jídlo: krocan. Dokonce jsme kvůli tomu jeli na jeden statek, ale tam nám ho odmítli zabít,“ vybujuje si Jo, která proto na sváteční večeři připravila jen krůtí maso. Když se Rustovi přestěhovali do vlastního domku, připravili pro své sousedy a všechny dělníky, co pracovali na jejich domě, vánoční párty. „Pozvali jsme asi šedesát lidí a požádali je, aby nám každý přinesl malou ozdobu na stromeček. Když teď smúček zdobím vždycky si u každé ozdobičky vybavím, od koho je.“

Problém s výběrem vánočních dárků a následnými nákupy si Jo vyřešila po svém. Již od roku 1976 si poctivě vede sešit, do kterého všechny své nápady a koupě zapisuje. „Nerada nakupuji komerční věci, ale vždy něco vyjimečného. Nejraději ručně vyráběné české věci, ale ty jsou drahé,“ prozrazuje ostrovanka a dodává, „jsem sice cizinka, ale vydělávám české peníze!“
Pavla ŠVEDOVÁ

Jo Rustová u vánočního stromku se svojí vnučkou. „České Vánoce miluji,“ tvrdí Angličanka, která už v Řevnicích bude trávit šesté svátky. Foto ARCHIV

V Japonsku je 24. prosinec svátkem zamilovaných

JAK SE SLAVÍ VÁNOCE JINDE PO SVĚTĚ

* **Francouzům (malým i velkým)** dává dárky do punčoch Pere Noël. Když Francouzi na Štědrý den vpodvečer odcházejí na půlnoční mši, připraví Perovi za dveře sklenku vína a pár cukrů pro jeho soby, kteří táhnou sáně obložené dárky. On mezitím, co jsou domácí venku, stačí všem něco nadělat.

* **V zemi vycházejícího slunce** je všechno jinak. Čtyřladvacátý prosinec není dnem Štědrým, ale je svátkem zamilovaných. Ten se slaví při svitu svíček v příjemné restauraci. Ovšem evropské zvyky trochu ovlivnit i zdejší obyvatelé, proto se tu třeba pořadají vánoční domácí setkání s přáteli. A to je co říci - Japonci si totiž své soukromí jinak velmi přísně strážejí a na veliké vzájemné navštěvování si nepotrpí.

* **V Indii** jsou Vánoce naprostým kamenem úrazu - většina Indů je neslaví, protože pro ně nemají žádný význam. Takže i 24. prosinec je dnem naprosto všedním. Kupodivu i sem se tlačí naše evropské vánoční tradice, které tu jsou obrovskou módou. Ale ne ve velkém. Štědrý den tedy tráví řada indických mladých lidí na diskotékách a ostatní tak nějak různě.

* **Rusové** mají ve slavení pravoslavných svátků tak trochu „guláš“. Svátky tu dle kalendáře připadají na 6. ledna, ale dárečky se rozdávají už 31. prosince. Mnohé rodiny si však opět „po evropsku“ přesunuli celé svátky ještě více kupředu - pravda jen na 25. prosince, takže v Rusku jsou vlastně pro jejich dědu Mráze tři termíny. Většina však drží 31. prosinec, kdy navíc i řada lidí z města

odjíždí na venkov, na své „dači“

Michaela ŠMERGLOVÁ

Došlo vánoční cukroví? Zachrání vás Kokosáci!

Rodina snědla všechno vánoční cukroví? Netruchlete! NN vám nabízejí rychlé recepty.

KOKOSÁCI: Uhněteme máslo s moučkovým cukrem. Do směsi přidáme pomerančovou kůru, rum a trochu nágádu a vytvoříme pevnější hmotu. Z ní uvalíme řadu kuliček, ty vyrováme a každou pak polijeme předem rozvařenou čokoládou. Než čokoláda ztuhne, posypeme kuličky kokosem a do každého kokosáku posadíme lískové jádro. Kokosáky dáme na chvilí do lednice, a... a je to. (Šm)

J. Prušínovské spadla brada

NEZAPOMENUTELNÉ VÁNOČNÍ TRAPASY OBYVATEL ZADNÍ TŘEBANĚ

Zadní Třebeň - I když 24. prosinec bývá veseléčným dnem plným pohody, občas se nějaká ta chybička vloudí. Jaký největší trapas jste o Štědrém dnu zažili? Ptaly se po Třebani NN.

Alena Frydriřhová, ředitelka Mateřské školy: Vánoční svátky jsou pro mne i celou moji početnou rodinu tím nejkrásnějším obdobím v roce. Snažíme se, aby proběhly v klidu a pravé vánoční pohodě. Ale jednou se to zvrtilo. Děti byly tenkrát ještě malé, když se nám Štědrý den zpesil tím, že večer od krásných prskavek chytil stromček, a od něj pěkně celá záclona. Neuhofeli jsme, ale od té doby u nás prskavky nenajdete.

Jaroslav Matoušek, odborový předák: Před několika lety ztratil synek klíče od sklepa, kde byla uložena většina dárků, stojan, ozdoby na stromek apod. Zatímco nahofe v bytě se opijela manželka se sousedkou, já se pokoušel sklep dobýt. Marrě. Večer jsme tedy zbytek dárků uložili pod stromček, který byl půvabně opřen o stěnu a prost jakýchkoliv ozdob. Navíc - první den po Vánocích jsem povolal zámečníka, který sklepní dveře zručně otevřel, vložku vyměnil a sklep uzamknul. Vzápět po našem odchodu přijel další zámečník, kterého povolala dcera a který provedl totéž. Vložku zručně rozlomil, poté vyměnil a sklep uzamknul. Měli jsme toho roku poměrně dost klíčů.

Luboš Schneider, starosta: Dnes po 30 letech je to příběh pro zasmání, ale tenkrát to byla situace... Otec pracoval v Ústavu fyzikální chemie a pro zahraniční hosty si jako překladatelku najímal osobu pí Šulcovou znalou několika světových jazyků. Paní Šulcová byla šarmantní důchodkyně, která kouřila Super Royalky a pila pivo. Protože jsem chodil do jazykové školy a učil se anglicky, usoudil otec, že rozšířením počtu hodin angličtiny dojdou k dokonalosti, takže jsem začal docházet dvakrát týdně k pí Šulcově. Časem se mezi ni a naši rodinou vytvořilo přátelství, a protože ona nikoho neměla, pozvali ji rodiče na Štědrý večer. Čas návštěvy byl stanoven na 18 00 hod. Jako dárek jsme po ní měli Key Rum - její oblíbenou značku. Všichni byli nervózní - bylo půl sedmé a pí Šulcová nikde. Postávali jsme za okny a čekali až přijede. V sedm zastavil před domem taxík a z něj vystoupila pí Šulcová - ověšená balíky a balíčky, že je sotva unesla. Vypuklo zděšení, protože jedna láhev kofalky nám připadla k počtu jejich balíčků málo. Doplňili jsme ji o dvoupatrovou bonboniéru a svetr, který si maminka koupila a nestihla si ho ještě zkusit. Paní Šulcová si odložila a omluvila se za zpoždění - zdrželo ji balení dárků. Po večeri jsme se na signál zvonku hrnuli ke stromčku. Rozdávání dárků uzavírala paní Šulcová. Brala jeden balíček za druhým a s výkřiky Jé, to je pro mne! rozbila všechny, co přinesla. Až na jeden - v něm bylo půl kila sušených švestek pro tátu.

Tereza Házová dítř v náručí svoji čtyřměsíční sestru Anna a zpívá Mikulášů na tradiční »sokolské« nadílce, která se před pár dny konala v Hlasné Třebani. Foio M. ŠMERGLOVÁ

Marie Hrbková, nejstarší obyvatelka: Jednou jsem jako malá holka čekala pod stromčkem panenku. Jenže rodiče mi nadělili věci užitečnější - dostala jsem šálu a čepici. Dovedete si představit můj výraz a radost! Když naši viděli, jaké dělám posunky, a že si něco drze biblánu, dali mi - Štědrý večer Neštědrý večer - pěkný výprask na zadek. Ty Vánoce se mi skutečně moc nelíbily.

Jitka Hejlková, studentka: Pro mě Vánoce s chybičkou ještě nenastaly, ale pro moji mámu už jo. Tvrdí, že největší malér o Štědrém dnu pro ní byl, když jsme pod stromček dostali psa. **Dana Hejlková (maminka), podnikatelka:** Ten štědrovečerní průšvih se pravým průšvihem ukázal za pár dní. Za prvé jsem to já, kdo musí Fika třikrát denně venčit, a za druhé, on je pěkně vejlupek. Je sice menší, ale dokáže nadělat úžasně škody. Už jako štěně zamordoval sousedům dvě krůty a škodil kde se dalo. Navíc je od mládí sexuálně hyperaktivní, takže jsou na něj z okolí neustálé stížnosti. To byl od Ježíška fakt dáreček!

Šárka Pišnová, vedoucí školní družiny: Před čtyřmi roky mě 24. prosince pustili po operaci krčních mandlí z nemocnice. Pochopitelně jsem měla přísnou dietu, mohla jíst jen kašovitou stravu, a to ještě střídě, a pít čaje. Ale jezte kaše, když okolo se lidé cpou cukrovím, vánočkama, salátem. Tak jsem se přes úžasnou bolest v krku cpala taky. Bylo mi děsně, ale nešlo to vydržet. Když jsem u štědrovečerního stolu viděla, jak každý do sebe pere smaženého kapra a já mám jen kousky rybičky na sucho, narvala jsem tam i toho kapra. Šlo to přes slzy v očích, ale šlo. Ten večer jsem byla zdemimovaná a za dva dny mě vezli s hnisáním rány na pohotovost - ale najedenou!

Jiřina Prušínovská, obchodní referentka: Po štědrovečerní večeři k nám na rozdávání dárků tradičně chodí děda s babičkou. Jednou si ale nějak přispíšili a přišli dřív. Zatímco my s dětmi ještě dojívali večeři, oni se posadili vedle v pokoji ke stromčku a povídali si. Jenže u nás je přes tenké stěny všechno hlasitě mluvení slyšet, takže za chvíli se z pokoje ozývalo: „Jeje kdopak asi dostane tyhle lyže. A pro koho jsou ty krásný brusle...“ V ten okamžik kluci, pro něž byly tehdy dárky ještě překvapením, strnuh, nastražili uši a mně, která je před nimi pečlivě schovávala, akorát spadla brada.

Připravila Michaela ŠMERGLOVÁ

Šílené Vánoce třebaňských dětí

»NECENZUROVANÉ« SVÁTEČNÍ ZÁŽITKY TŘEŠÁKŮ MÍSTNÍ ŠKOLY

Zadní Třebeň - Anketu o tom, jak vypadaly pro třešáky zadnotřebeňské základní školy jejich zatím nejšílenější Vánoce, připravily NN. Zážitky, které speciálně pro Naše noviny »hodilo« na papír pět z nich, nejsou nijak upravovány.

Sežraná večeře

Večeřeli jsme a slišeli jsme a slyšel jsem zvoneček a vtu ránu jsem běžel k stromčku a potom ke mně všichni přiběhli a byl v kuchyni pes s kočkou a kočka sežrala hrachovku a pes sežral maso a kaši a mi sme zatím rozbalovali dárky já jsem dostal kolo a tamagoči a vláčky a potom mi padali ozdoby rovnou na hlavu a bylo to bezva. **Josef ŠEVČÍK**

Zažehnaný požár

Jednou na štědý den ráno sme začli dělat vánoční cukroví a ono se nám připálilo. A v Praze nám málem chytil nábytek. **Markéta KADERÁBKOVÁ**

Cukroví v trapu

Na Vánoce máma upekla cukroví. Když se upeklo

tak ho táta přinesl na stůl. A pak jsem se zeptal jestli si můžu dát. Tata šel na záchod. Pak jich sedm ochutnal. Když se táta vrátil zbylo tam už jenom čtvrtina s toho talíře na kterém cukroví bylo. **Riřka VOTÍK**

Večeře se skoro nekonal

Zrovna při vánoční večeři když jsme jedli přiběhl pod stůl kocour a začal tahat za ubrus mi jsme se

tak lekli. A já vím proč. Na ale bylo skoro po večeři. No taky nebylo divu když tak silně zatahli.

Tereza RYŠAVÁ

Dárky nic moc

Dostala jsem co sem nechtěla. A ten dárek ten nebil heský ale barevná a jsou tam obyčejna maska na karneval a boty. **Iva VOTÍKOVÁ; (Šm)**

Kristýnka by chtěla koně

CO SI PŘEJÍ POD STROMEČEK NEJMENŠÍ ŘEVNIČANĚ

Řevnice - Za dveřmi jsou Vánoce, a proto nás zajímalo, co by od Ježíška pod stromčkem chtěli najít ti nejmenší obyvatelé Řevnice.

Kristýnka Koldřová (7 let): Ze všeho nejvíc bych chtěla dostat opraváčekho koně, ale asi ho nedostanu. Taký si přeji »Barbínu«.

Alice Růžičková (4): Chci panenku Barbie, krabičku a potapěčské hry.

Staník Pazdera (7): Přál jsem si hodně hraček a

taky keramiku. To je taková krabice s hlínou a hrnčířským kruhem.

Zuzka Vávřová (9): Napsala jsem si Ježíškovi o lyže s pšeskačema a walkmana, jenže jsem ten dopis někde ztratila.

Filip Růžička (7): Ježíškovi jsem poslal seznam skoro přes celý papír. Ale nejvíc si přeju auto na vysíláčku a stavběci Cheva

Pavla ŠVĚDOVÁ

U Doss Alta bojovali i »naši«

SLAVNÉ BITVY PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLKY SE V ITÁLII ZÚČASTNIL TŘEBAŇÁK ŠEDIVÝ

Pomalou končí rok 1998, který byl plný kulatých výročí. Osmdesát let uplynulo od slavné bitvy u italského Doss Alta, které se v uniformách legionářů zúčastnili i muži od Berounky. Na jaře 1915 vstoupila rozpačitá Itálie do války a postavila se po bok dohodových států. Pro Rakousko, tísněné poměry na ruské frontě a prohlami na Balkáně, to znamenalo další válečné zatížení. Byly okamžitě vyhlášeny odvozy až osmnáctiletých chlapců, povolána druhá záloha a uvnitř země zaveden tvrdý příčelový systém. Záložníci nastupovali ihned na frontu, zatímco odvedenci prodělávali krátký výcvik, aby již na podzim mohli být nasazeni právě proti Itálii.

Zadní Třebeň se rozhostil nesmírný smutek. Zůstali jen muži nad padesát let a několik železnič-

volení k jejich vzniku. Byly založeny pluky 31, 32, 33 a 34, později ještě pluk 39, do něhož byly zahrnuty již fungující skupiny rozvědčků. Pluky jsou okamžitě vyzbrojovány a legionáři dostávají krátký výcvik, po němž začíná jejich přesun na frontu. Železniční tratě jsou přetížené spíše v opačném směru, a tak čs. pluky volí raději namáhavé ale jisté pochody. Legendárním zůstává pochod 33. pluku z Ferrary do Padovy, který urazili v horkém srpnovém počasí za jediný den. Koně padali vysílením, ale vojáci pochodovali dál. Kolem jedenácti stánků na vojenském tábořišti před branami města. Zatímco vozatajové obstarávali koně, vojáci po večeri uléhali na holou zemi. Jen pár šťastlivců se podařilo utrhout kus vyschlé trávy, aby si na něj později položili hlavu. Ráno

lostřelecko chrtil šrapnelů na Doss Alto. Rakouské nastoupili k útoku dvěma proudy. Telefonní spojení s plukovním velitelstvím bylo přerušeno. Rakety vypověděly službu. Tak se první nepřátelská vlna, složená z opilých Němců, Poláků a několika Čechů, bez překážek převalila do bezprostřední blízkosti. Polhnila italskou Rancolu a dostala se až pod skálu Doss Alta. Legionáři vydaní na pospas ohromné přesile ve změti skal, vycítili, že je čeká boj na nůž.

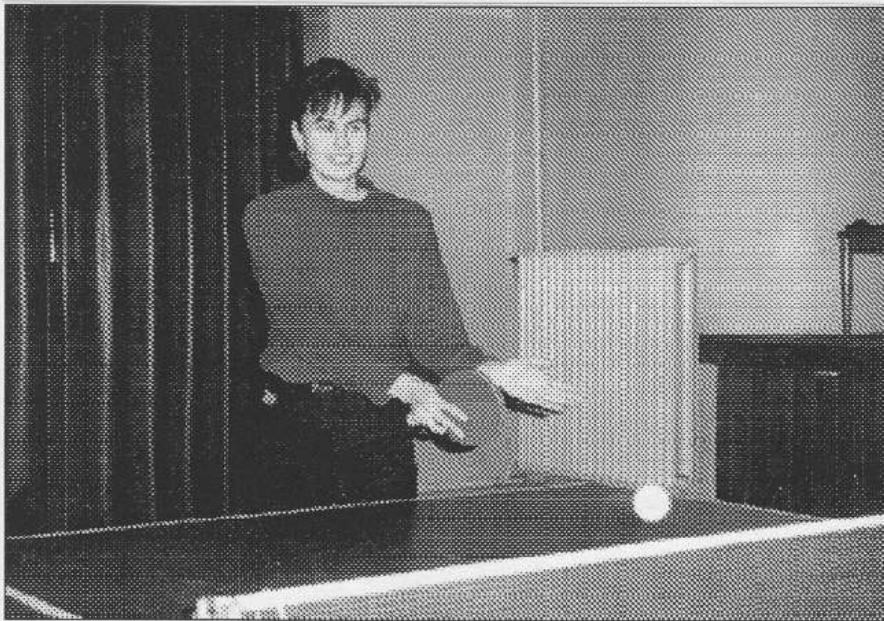
Třebeňák u kulomety

Velitelem úseku na italské straně byl poručík Rudolf Fabian. V pravý čas poslal posily na Sasso Sega, dal obsadit údolí směřem k sousednímu 34. pluku a sám se ujal velení. Zorganizoval značný oddíl a pronikl po krkolomné cestě k první linii. Dospěl do kaverny na Sasso Sega právě ve chvíli, kdy se zdálo, že nepřítel vnikne do předního zákopu na Doss Alto. Vyslal dvě hlídky, aby obsadily důležité body předního zákopu. Další úkoly přidělil 40 lidem a ovládl přední linii. Díky těmto rychlým operacím zůstala nejdůležitější část úseku v rukách legionářů 33. pluku. Rakouský průlom se nepodařil. Kupředu vysunutý Doss Alto bylo však sevřeno a posádka v dlouhé obloukovité kaverně sevřena dělostřeleckou palbou. Vchod byl chráněn kulomety, avšak vrhací ohně mohl posádka vyvráždit v okamžiku. V této kaverně bojoval jako kulometčík třebaňský občan, účastník legendárního pochodu a pozdější desátník italských legií Alois Šedivý. Když se italské dělostřelecko konečně vzpamatovalo, nalezlo na útočnický, takže museli za velikých ztrát couvnout. Urputné boje trvaly ještě několik hodin.

Kolem sedmé ráno se Fabianovi podařilo obsadit linii severozápadně a severovýchodně od italské Rancoly. Pak se nad bojištěm rozhostilo ticho. Doss Alto bylo ubráněno hrdinstvím nečetné posádky a Duchapřítomnosti i dovedností poručíka Fabiana. Legionáři ztratili tři zajaté muže, kteří byli v rakouských zákopech popraveni a dalších sedm, kteří padli v boji. Poručík Trojánek na přední hlídce italské Rancoly se zastříl, aby unikl zajetí a potupné popravy. Nežlutý Slovák Batinka měl být souzen polním soudem. Ten byl však legionáři zajat a Batinka osvobozen.

Po boji byli mrtví a 119 raněných nesení k obci Brentonico. Zde se kolona sešla s velitelem čs. legií italským generálem Andreou Grazianim. Když se průvod přiblížil, generál poklekl a s dojetím vzdal počtu mrtvým a raněným. Slavný boj, jimž se italská legionáři postavili po bok svých zborovských bratří, ocenila italská armáda rozkazem ze dne 22. září 1918, který se stal historickým dokumentem o bitvě veliké důležitosti.

František ŠEDIVÝ

M. Musilová podává při turnaji třebaňských turistů ve stolním tenise, který se konal první prosincovou neděli. (Viz strana 12) Foto NN M. FRYDL

ních zaměstnanců. V té době bylo již v obci několik žen, jejichž muži padli v prvních měsících války. Českým vojákům, vychovaným probuzeneckými učiteli, se nechtělo bojovat za stát, v němž se necítili svobodní. Na ruské frontě přešel dokonce celý český pluk za zvuku vojenské kapely.

Zajatců přibývalo

Na italské frontě se v horských terénech často vojáci nechávali zajímat bez boje. Italské zajatecké tábory se plnily; jeden z největších byl u Neapole v Santa Maria Capua Vetere. Sem byli Češi sváženi a oddělováni tak od rakouského zajateckého velení. Většina z nich chtěla bojovat proti Rakousku, ale o vytvoření samostatného českého vojska v Itálii nebylo v té době ani řeči. Mnozí se hlásili do cizineckých legií v jiných státech. Zjara 1917 zakládá vlastenecký sokol Josef Capek v Santa Maria dobrovolnický sbor. Později jsou čeští zajatci shromažďováni v zajateckém táboře v Padule ve střední Itálii, kde kolem kláštera vzniká barákové město pro 10 000 mužů rozhodnutých vyměnit zajatecké pláště za vojenské uniformy a znovu vstoupit na bojiště. Italská vláda však nadále vzdoruje. Vzpamatovává se až po osudné porážce u Caporeita na podzim 1917, po níž se italská fronta začíná hroutit. Konečně jsou povolány československé pracovní oddíly, které narychlo budují opevnění ve druhé linii. Od nich je již jen krůček k samostatné armádě.

Rozhodující obrat nastává po Kongresu potlačovaných národů Rakouska-Uherska v dubnu 1918, na němž italský předseda vlády Orlando pronese projev ve prospěch těchto národů Rakouska. A pak přichází 21. duben 1918. Italská legionáři ho vždy oslavovali jako den vzniku čs. legií v Itálii. Vláda tehdy pod tlakem situace dala konečně po-

pokračovali dál. V té době ještě nevěděli, že za několik dnů postoupí krvavou bitvou, která vejde do válečných dějin státu, který ještě neexistoval. Postupně zaujímali obranný prostor od Gardského jezera k řece Adizi s horským masivem Monte Baldo, vysokým 3 000 metrů, jehož předhoří tvořilo Doss Alto. Odtud bylo možno kulometry ovládnout údolí s jezerem Lapio. Kus před Doss Altem se křčil nebezpečný zákop přední čs. hlídky Rancola italiana. Zadní část tvořilo Sasso Sega.

Dne 21. 9. ve tři čtvrti na čtyři začalo rakouské dě-

Opakuje se počasí?

POBEROUNÍ ZDRAVÍ SPOLUPRACOVNÍK NN ZE ŠUMAVY

Není to moc dávno, co se mi dostaly do rukou známý prapradědeček má manželky pana Františka Kušky, který před sto lety hospodařil ve Hředlích na Hořovicku, nedaleko známých hradů Točnick a Žebrák.

Protože počasí tenkrát hrálo v životě zemědělece ještě větší roli než dnes, Kuška si vše zaznamenával a jeho velmi zajímavá pozorování se nám zachovala. Počasí před sto lety bylo dost podobné tomu letošnímu a uvidíme, zdali tak tomu bude i závěrem roku. Ve svém článku ještě přidám hospodářovo pozorování do začátku jara 1899, takže každý čtenář podle vlastních zkušeností bude moci porovnat tvrzení našich předků, že se počasí po sto letech opakuje. Nezasvěceným dodávám, že v minulosti k tomu účely byly vydávány tzv. »stoleté kalendáře«.

Nechme hovořit zápisy F. Kušky. Podle něj na jaře roku 1898 narostlo docela pěkné obilí. Rostlo díky mokrému máji tak bujně, že měl sedlák obavy, aby nepolehlo (což následně znamená ztráty na výnosu a komplikaci při žních). Jeho strach se však nenaplnil, neboť následoval extrémně suchý červen, červenec a srpen. Nicméně obilí se tenkrát sklídilo dost. Jenže zemědělcům ještě neměli vyhráno. V potocích a řekách bylo tak málo vody, že všechny mlý-

ny stály. I v září bylo málo deštových srážek, které podle Kušky připomínaly spíš jen rosu. Navíc byla velká bída o trávu, protože nenarostla žádná pastva, ani otava (druhá seč luk). Hospodáře překvapila slušná úroda brambor, kterých se »jako zázrakem i přes velké suchu urodilo dost«.

Teprve říjen a listopad 1898 vydatnými dešti situaci zachránily. Nastup zimy byl podle hospodáře časný a výrazný, protože ještě před Novým rokem zaznamenal dohromady »deset mrazů« (čímž rozuměl dny nebo celá období), při kterých zamrzly potoky a rybníky do té míry, že šenkýři už kolem vánoc »ledovali«, což znamená, že dobývali a vozili si do pivních sklepů led do zásoby na sezonu. Zato po novém roce (rozumí se 1899) nastala »zima níže mírná«, a tak se prý mohlo klidně na polích pracovat. I Kuška toho využil a jak píše, už měl v polovině března zaset veškerý oves, hrách, viku a burynu (řepu)! Zajímavé je, že 19. března náhle »uhodily mrazy« tak vydatné, že ti šenkýři, kteří se před Novým rokem nestáčili zásobit ledem, mohli si ho nyní nasekat, ačkoliv už kalendářně bylo jaro...

Tolik zápisy rolníka F. Kušky, který je pochován v Žebráce. Vratislav FRANCI, Prachatice

Jak se holky dočkaly brášky

SKOROVÁNOČNÍ PŘÍHODA ČTENÁŘE A DOPISOVATELE NAŠICH NOVIN Z PRAHY

Jsem sportovní rybář tělem i duší. Ryby lovím v létě i v zimě při mrazech, od ledna do prosince už 65 let, nepočítám-li pytláčenku v mládí před tím, než mi bylo deset.

Všakerá moje aktivita v rybařském závodění mě donutila vybavit se potřebným nářadím, jehož kvalita a počet stoupaly rok od roku. S mým stárnutím i stavem dědiců zase stále více přicházela otázka, kdo to všechno převezme. Z mých čtyř

cího družstva. Toto zapojení i funkce mě dost zaměstnávaly, přesto jsem si rád zašel na ryby.

Na podzim v roce 1975 jsem si vyšel pod Holešovická jatka s plavačkou trochu se odreagovat. Vltava byla kleslá, ouplav před jatkami byl větší a nízký. Při jednom nahození se splávek ztratil, opatrně jsem zaseknul. Vlasec se napnul, prut ohnul, navíják však začal popouštět a já musel sejít níž do úplavu, kam se vydala zaseknutá ryba. Čeřila nad

(118 cm), měl skončit na kastrole, vládnoucí ženská koalice ale rozhodla, že zůstane s námi, a až se rozhodnou, půjde zpět do Vltavy. Do té doby, říkal jsem si, mě snad napadne, jak ho dostat na pekáč.

Holky hlídaly a na moje argumenty nebraly zřetel: Filip je bráška a zůstane s námi. Jejich nejsilnější argument byl, že přece nejsme lidožrouti, a tak byl Filipa týden plný byt. V pátek ráno se začal ve vaně obracet, přišla rozhodující chvíle - zabít a sníst, nebo odnést do Vltavy? Koalice rozhodla, že pustit, ale protože nebyla jednotná, manželka i babička byly pro spapání, vymyslel jsem lest - půjdu sumce pustit, ale až v noci. Ve dne by ho mohl někdo chytit a sníst. Holky uvěřily. S Bráškou se rozloučily pohlažením, Evka si za ním vlezla do vany.

V půlnoci už byl sumec naporcovaný a v mrazáku s tím, že jít se bude příští týden o víkend. Hlava šla na preparaci do Dipry. Osudný víkend byl sumec jako telecí řízky a pečené maso k obědu i večeři. Všem moc chutnalo. Po večeři za mnou Evka přišla s tím, že ví, že to byl Filip. Zaručila se mi, že tajemství nevyzradí. Žilo se vesele dál, na Filipa se zapomnělo. Za 14 dní jsem seděl v pokoji a četl, když se ozval z dětského pokoje řev. Po chvíli vtrhly holky do pokoje a že jim Evka nadává do lidožroutů. Nevěděla si rady proti přesile, a tak jim hrozou skutečnost vmetla do tváře.

Vysvětlil jsem jim, že polomrtvý sumec by ve Vltavě stejně nepřežil, neboť týden nic nejedl. Holky mi daly za pravdu a po koaliční dohodě jsme všichni souhlasili, že se o Bráškovi Filipovi již nebude mluvit. Ale! Po dalších 14 dnech jsem se vrátil z práce unavený domů, poprosil jsem holky, aby mě nechaly odpočinout, vykoupal jsem se a chtěl ulehnout. Holky na mou prosbu o klid nereagovaly a i babička byla podezřele ticho. Šel jsem za ní do kuchyně zeptat se, co se děje. Ukázala do kouta, kde stála rozbalená krabice a v ní hlava sumce. Dipra mi vyhověla, s objednávkou nespěchala, ale protože jsem si pro hlavu nedošel, poslali mi ji na dobřík domů.

Babička jako pevná součást vládnoucí koalice, když to zaplatila, tak chtěla vědět co tam je. Požádala holky, aby balík rozbalily. V balíku však nebyla hlava sumce, ale hlava Brášky Filipa. Nezořlo mi, než odpočinek odložit na neurčito a jít do dětského pokoje. Tam mě uvítala Jana, nejcitlivější dítě, s dotazem: Tati, babičce už je přes 80 let, neuděláš to s její hlavou taky tak jako s hlavou Brášky...?

Nastalo těžké vysvětlování. Po dlouhé době došlo opět k dohodě, že hlava z Filipa zůstane s nimi v dětském pokoji nad stolečkem, kde visela celou dobu, až do rozpadu manželství a přestěhování. Od té doby visí hlava u mně v bytě v předstíni, ověšená medailemi z mé závodní činnosti a obdivovaná mými návštěvníky.

Jan BURGET, Praha

Odvážlivci sjížděli jez v Řevnicích. Nevele dvě desítky mediků se první prosincový víkend vydaly na lodích ze Srbska do Prahy. Zimní splouvání Berounky podnikly počtvrté. Foto NN M. FRÝDL

dcer ani jedna nemá lovecké sklony po tatíkově. Já se snažil bezúspěšně o kluka, až mi to doktoři zakázali. Holky ale stále žebrały, že jim chybí bratr. V roce 1968 mi bylo osudem určeno získat tolik času, že jsem nevěděl co s ním; 3/4 roku jsem byl bez šance na zaměstnání a pracoval jako počítavač za 55 Kč denně. Vrhnu se na rybařinu. V roce 1970 po obdržení občanky jsem u podobných zaměstnání zůstal, a proto jsem si mohl dovolit se dále vzdělávat a stoupat na sportovním žebříčku až na přeborníka Prahy, trenéra a vedou-

sebou slibně hladinu, já tím více přičerával a stoupal s ní do ouplavu. Pak jsem teprve viděl dlouhé černé tělo. Sumec. Ryba jela ještě do nižší vody, kde se zastavila. Ze břehu mě viděl porybný, s nímž jsem se znal a volal na mě, že mi drží palce. Po půl hodině vzájemného pozorování jsem sumce uchopil pod bradou, do huby jsem mu dal palec ruky a k překvapení mému i porybného jsem ho vytáhl na břeh. Porybný a ještě pár přihlížejících mi tleskali a já byl šťastnější, než když jsem později vyhrál závody v přeboru Prahy v mašce. S živým sumcem přes rameno jsem se vydal domů. Dcery právě ukončily divání na televizi, kde šel seriál o delfňovi Filipovi. Nejmladší Evka, když uviděla rybu ve vaně, navrhla říkat sumci, tak jak ve filmu, Bráška Filip. A bylo po klidu v rodině. Sumec,

Jubilejní X. MASOPUST pořádají 13. 2. 1999 v Zadní Třebani

v jubilejním desátém roce své existence *Naše noviny* - nezávislý trebaňský občasník.

Při této příležitosti vyhlašují

SOUTĚŽ O NEJORIGINÁLNĚJŠÍHO MASOPUSTA

1. cena: Kazetový magnetofon

2. cena: Celoroční předplatné časopisu TINA

3. cena: Dvě vstupenky na koncert skupiny Laura a její tygři

Tričkem či jinou drobnou cenou budou odměněni všichni, kteří se v masce Masopusta soutěže zúčastní.

Výběr nejoriginálnější masky Masopusta bude probíhat na masopustní taneční zábavě v sobotu 13. 2. 1999 od 20.00 ve Společenském domě v Zadní Třebani. Soutěže se zúčastní i Masopusti, které »oficiálně« nominují jednotlivé obce našeho kraje - Zadní Třeňbaň, Hlásná Třeňbaň, Řevnice, Svinaře a Liteň. (Přihlásit se na adrese NN ovšem mohou i další). O nejoriginálnější masce rozhodne porota složená ze starostů, resp. členů zastupitelstev těchto obcí. Korunu vítězi nasadí zvláštní host masopustu, známá herečka JANA PAULOVÁ, pětinašobný Král masopustu JOSEF JAHELKA a LUBOMÍR SCHNEIDER, starosta Zadní Třeňbaně.

Hledáte úklid pro svůj dům ?

Willa

Vám nabízí tyto služby :

*Kompletní úklid celého domu
Úklid po recepcích a rodinných oslavách
Mytí oken
Další úklid dle požadavků zákazníka
Případné domácí práce / žehlení /*

Kontaktní adresa :

Jana D l a s k o v á
Tyršova 75, Beroun
tel. 0311 25 948

Naše noviny - nezávislý třeboňský občasník

VYBÍRAJÍ
PŘEDPLATNÉ
NA PRVNÍ POLOLETÍ ROKU 1999.

NN od ledna do června vyjdou 12 x. Zatímco na stáncích jeden výtisk stojí 4 Kč, abonentům účtujeme 3.50. Celkem je tedy třeba složit 42 Kč. Ti, kteří chtějí NN posílat, ještě připlatí symbolické poštovné ve výši 3Kč/ výtisk, celkem tedy 36 Kč.

Předplatné vybíráme na adresách (možno nechat i ve schránkách).

Pavla ŠVĚDOVÁ, Nerudova 214
252 30 Revnice
Vilém ŠEDIVÝ, Fibichova 771, Revnice
Jiří PETRÍŠ, K Voškovu 97
267 29, Zadní Třeboň
Miloslav FRÝDL, Třeboňská 96,
Zadní Třeboň

Hotel ČESKÝ KRAS

Vinařice u Berouna, (tel.: 0311/684 669)

Vás srdečně zve k návštěvě

Hotel, který se nachází necelých 10 km od světoznámého hradu Karlštejna a 4 km od Koněpruských jeskyní, Vám nabízí:

- * RESTAURACI, VINÁRNU
- * STYLOVÉ POKOJE A APARTMÁ
- * ZVĚŘINOVÉ SPECIALITY
- * FLAMBOVANÁ JÍDLA
- * ZNAČKOVÁ VÍNA, KVALITNÍ PIVO
- * PŮJČOVNU KOL
- * RYBAŘENÍ, STŘELBU, TAXI

Na **ŠILVESTRU** jsme pro Vás připravili speciální program s živou hudbou, tancem a silvestrovským **WENU**: Aperitiv Vermont CZ, studený předkrm losos v sýrové síti, teplý předkrm lesní mozaika Chardonnay, mladé víno Cabernet Sauvignon CZ, specialita kančí steak s bazalkovým stromem na smetaně a bramborovými mušlemi, moučník flambovaná pyramida z lesních plodů, káva Candamon café, půlnoční přípitek sekt CZ, švédský stůl, novoroční polévka francouzská

TĚŠŤME SE NA VÁS!

- * MONTÁŽ, OPRAVY, ÚDRŽBA EL. ZAŘÍZENÍ
- * ELEKTROINSTALACE V BYTECH A RODINNÝCH DOMCÍCH
- * DROBNÉ ZEDNICKÉ A OBKLADAČSKÉ PRÁCE

provede

Josef Jahelka

ZADNÍ TŘEBAŇ 220
tel.: 991 47 31

Oznámení

Z důvodu velkého pracovního vytížení ve svém hlavním zaměstnání ukončím

k 31. 12. provoz místního kadeřnictví.

Všem svým zákaznicím a zákazníkům děkuji za projevenou důvěru

a přeji hezké Vánoce a šťastný nový rok.

Jindra Fílová, Zadní Třeboň 225

Silvestr šenkýři slavit nechtějí ŘEVNICKÉ RESTAURACE BUDOU MÍT VESMĚS ZAVŘENO

Řevnice, Ilánská Třeňbaň - Pokud se letošního Silvestra rozhodnou řevnickí občané strávit v restauraci, budou muset za zábavu vyrazit do některé ze sousedních vesnic. Většina místních hostinců bude v poslední den roku zavřená.

„Loni se u nás na Silvestra vařilo, takže si letos uděláme pauzu,“ řekla NN majitelka Champions klubu Petra Lisá s tím, že i prvních čtrnáct dní nového roku nebude restaurace v provozu. „Také na Štědrý večer a první svátek vánoční máme zavřeno. 26. 12. ale budeme fungovat,“ upřesňuje Lisá. Nový rok nepřivítají ani v restauraci u Rysů na řevnickém náměstí. „Zábavu nechystáme, protože máme malý salónek.“ vysvětlil majitel šenků Jiří Vavřík, jež živnost otevře v poslední den roku

Z našeho kraje

* Dvě nové lampy byly v uplynulých diech instalovány v parku před řevnickým Zámečkem. „Obě světla začnou v nejbližší době fungovat,“ uvedl pro NN řevnický starosta Jan Kadlec s tím, že do konce roku by se měla stihnout i výstavba nového chodníku. „Půjde vlastně o zkratku mezi Zámečkem a poštu,“ dodal první radní.

* Situace okolo odkoupení podílů řevnické skládky Ekos se oproti minulým plánům radnice změnila. NN to povrdil J. Kadlec s tím, že město v současné době projednává se svými právníky, jak záležitost nejvýhodněji ukončit.

* První snůh na začátku prosince překvapil zaměstnance řevnických Technických služeb, kteří museli premiérově sypat silnice tučnou. „Do poslední chvíle se vysekávaly přikopy, takže jeden traktor měl namontovanou jinou nástavbu a druhý musel být přistaven jako kontejner,“ vysvětlil starosta Řevnice Kadlec a dodal, že do konce roku radnice zakoupí nový sypač.

* Kvůli zanedbanému potrubí platí řevnickí občané nejdražší vodu v okolí. „Letošní investice do vodovodu byly za 700 000 Kč,“ řekl starosta Kadlec s tím, že radnice bude projednávat možné zdražení vody. „Zdražovat nechceme, pokud by k tomu ale došlo, přijatelné by bylo zvýšení jen inflačním nárůstem,“ uvedl Kadlec.

* Vánoční akademie litéňské školy se uskuteční v pátek 18. 12. od 16.00 v místní sokolovně. Můžete se těšit na koledy, básničky, pohádky, cvičení i tance, podíváte se do opery i mezi pražské »Peplky«. Srdečně zvou žáci ZŠ Litéň. (Ema, pn)

Zloděje zatím vánoční stromky nezajímají

Řevnice - Pár dní před Štědrým dnem se zdá, že zloději vánočních stromků si v letošním roce dají pravděpodobně pauzu.

„Zatím jsme nikoho nechytili,“ potvrzuje vedoucí řevnické Lesní správy Vladimír Roztočil, který je přesvědčen, že podíl na tom má nejen hlídání lesa, ale také přísné potrestání lupičů v loňském roce. „Jeden dostal podmínku a ještě vysokou pokutu, což se mezi lidmi asi rozneslo, takže jsou letos slušnější,“ domnívá se Roztočil, jenž kontrolu lesa zajišťuje s lesní stráží a myslivci. „Hlídky jsou nepravidelné, aby se nedaly vypozařovat,“ dodává lesník, který bude v areálu řevnického MěÚ prodávat vánoční stromky až do 22. 12., denně kromě víkendů od 13 do 15 hodin. (pš)

Liteňští pojedou do Holandska

PRVNÍ VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ NOVÝCH RADNÍCH SE KONALO V LITNI

Litěň - K prvním veřejným zasedáním se před několika dny sešlo nové zastupitelstvo Litně. S výsledky komunálních a senátních voleb (viz NN 24/98) seznámil občany staronový starosta Josef Poláček. Volba starosty proběhla tajně. Dále byly zvoleny komise finanční (J. Soukupová), kontrolní (K. Kliment, J. Sedláček), stavební (J. Kůst) a školská, kulturní, zdravotní a sociální (O. Šináglová). Všemi členy obecního zastupitelstva byl složen poslanecký sbor. Občané byli seznámeni s budoucí činností zastupitelstva - v oblasti kulturní je to zajištění provozu školy, knihovny, kina, loutkového divadla, Muzea Sv. Čecha a J. Novotného; na začátek roku je připravován zájezd do Holandska a vystoupení řevnicko-třeňbaňského ochotnického spolku. V oblasti

jen do 20 hodin. „Pojede normální provoz, a to i 1. ledna,“ dodává podnikatel, který na silvestrovský jídelníček připravuje zvěřinové a rybí speciality. Stejně jako vloni se i na letošního Silvestra rozproudí v Lidovém domě diskotéka. „Začneme asi v sedm nebo osm hodin a pojedeme až do rána,“ potvrdila vedoucí Jana Kařková, podle které je o rezervaci na diskotéku velký zájem. „V těchto dnech začínáme prodávat lístky,“ upozorňuje. Zařímco v hostinci U Jelfnků nejsou ještě rozhodnuti, jak Silvestra oslaví, v restauraci Halisen společně do nového roku vyšlápnu zadotřeňbaňští turisté, kteří tu už 12. 12. pořádali svoji výroční schůzi. „Myslím, že tu bude veselo,“ domnívá se majitelka Halina Horňáková, která doufá, že touto akcí provoz její restaurace neskončí. „Na Štědrý den a první vánoční svátek u nás bude

Ponton bude jen pro chodce

AUTA SE ROK PŘES MOST MEZI ŘEVNICEMI A LETY NEDOSTANOU

Lety - Pontonový most přes Berounku bude postaven během rozsáhlé rekonstrukce letovského mostu, která by měla začít na jaře příštího roku, jen pro chodce.

Veškerá veřejná doprava bude vedena objíždkou přes Mníšek pod Brdy. NN o tom informoval vedoucí technicko-provozního oddělení Silničního investorského útvaru (SIÚ) Pavel Kubísek. „Začít by se mělo v březnu, ale možná se termín posune na duben,“ uvedl Kubísek s tím, že předpokládaný termín ukončení je duben 2000. „Samozřejmě se budeme snažit, aby byl most v provozu do konce roku 1999,“ upřesnil zaměstnanec SIÚ, podle něhož se o všem rozhodne ve veřejné obchodní soutěži, kdy bude vybrána stavební firma. „Naše podmínky pro výběr jsou především kvalitativní a termínové,“ dodal Kubísek s tím, že během oprav, kdy budou ponechány jen původní oblouky, dojde k rozšíření vozovky a chodníků. Jak pro NN uvedl nový starosta Letů Jiří Hudeček, zřejmě radnice sice souhlasí s termínem začátku oprav, dokončení v dubnu 2000 je pro ni však nepřijatelné. „Osobně bych navrhoval zprovoznit most již v listopadu 1999. Konečné termíny však budou otázkou dalších jednání,“ dodal Hudeček. (pš)

Radní se prý dohodnou

Řevnice - V živou diskusi se podle slov starosty Řevnic Jana Kadlece rozvinulo první zasedání nově zvolené městské rady, na kterém byli její členové seznámeni se současnou situací města.

„Byli jsme tu do půl deváté a probrali snad všechna témata,“ zhodnotil první setkání Kadlec. „Myslím, že to bude dobrá rada a že se dohodneme,“ řekl doslova první radní, podle kterého jsou noví radní pracovití. „To se projevuje už nyní,“ dodal Kadlec s tím, že zejména volba Jiřího Drvoty byla dobrou trefou. (Drvota je členem rady, nikoliv P. Berga, jak jsme uvedli minulě.) (pš)

Radnice znovu obnoví zaniklou školskou radu

Řevnice - Návrh na znovuoživení školské rady padl na prvním setkání nově zvolených řevnických radních, kteří jsou podle starosty Jana Kadlece přesvědčeni, že rodiče radu chtějí.

„Školská rada byla u nás ustavená za starostky Tatarové. Protože se ale její členové za určité období nesešli, byla podle zákona zrušena,“ objasnil Kadlec. „Nechceme házet kameny do cesty novému řediteli školy. V žádném případě to není útok proti němu,“ upozorňuje Kadlec. „V komisi, která má minimálně šest a maximálně 15 členů, je třetina zástupců jmenovaných obcí, třetina volená z rodičů a poslední třetina jsou učitelé,“ upřesnil první muž řevnické radnice. Rada se může třeba vyjadřovat k investičním záměrům školy. „Může mluvit i do osnov, ale jen pokud požadavky předloží okresní školní radě,“ sdělil Kadlec a dodal, že se nyní radnice o této věci radí s odborníky. (pš)

zavřeno. Otevřeme až šestadvacátého před obědem, v půl dvanácti,“ uvedl pro NN Josef Jankovský, provozovatel restaurace Sokolovna v Hlánské Třeňbani. „Silvestr se tu jako tradičně slaví, ale jen v uzavřené společnosti. Pro veřejnost pořádám tzv. druhý Silvestr 9. 1. od 11. 30. Ten potvrdá do desetého...“ Od té chvíle až do dubna bude zavřeno.

Pavla ŠVĚDOVÁ, Michaela ŠMERGLOVÁ

Uhoněný starosta vám přeje hodně zdraví

Řevnice - Předvánoční shon je náročný nejen pro hospodyňky a kuchařky, ale také pro řevnického starostu Jana Kadlece, který si v této souvislosti NN postěžoval na nedostatek času.

„Před svátky se vždy koná mnoho akcí a není v mých silách se všech zúčastnit,“ vysvětluje první řevnický radní, který současně posílá pozdravení všem čtenářům NN. „Bude to klasické vánoční přání hodně spokojenosti a hlavně zdraví!“ (pš)

mín ukončení je duben 2000. „Samozřejmě se budeme snažit, aby byl most v provozu do konce roku 1999,“ upřesnil zaměstnanec SIÚ, podle něhož se o všem rozhodne ve veřejné obchodní soutěži, kdy bude vybrána stavební firma. „Naše podmínky pro výběr jsou především kvalitativní a termínové,“ dodal Kubísek s tím, že během oprav, kdy budou ponechány jen původní oblouky, dojde k rozšíření vozovky a chodníků. Jak pro NN uvedl nový starosta Letů Jiří Hudeček, zřejmě radnice sice souhlasí s termínem začátku oprav, dokončení v dubnu 2000 je pro ni však nepřijatelné. „Osobně bych navrhoval zprovoznit most již v listopadu 1999. Konečné termíny však budou otázkou dalších jednání,“ dodal Hudeček. (pš)

Kdy o svátcích na mši

Poborouní - Katolické obřady se o Vánočních konají: 24. 12. v 16:30 v Dobřichovicích, ve 21:30 v Karlíku, ve 22:00 v Řevnicích, ve 24:00 v Litni. 25. 12. na Mořině v 9:00, v Řevnicích v 9:30, v Karlštejně v 10:30, v Dobřichovicích v 11:00 a v Litni ve 13:30; 26. 12. v 9:30 v Řevnicích, v 11:00 v Dobřichovicích, 15:30 na Mořině a v 17:00 v Karlštejně; 27. 12. v 9:30 v Řevnicích, v 11:00 v Dobřichovicích a ve 13:30 v Litni; 31. 12. v 17:00 v Řevnicích a ve 22:00 v Dobřichovicích; 1. 1. v 9:00 na Mořině, v 9:30 v Řevnicích, v 10:00 v Karlštejně, v 11:00 shodně v Dobřichovicích a Litni; 2. 1. ve 13:30 v Litni, v 15:30 na Mořině a v 17:00 v Karlštejně; 3. 1. v 9:30 v Řevnicích a 11:00 v Dobřichovicích; 5. 1. v 17:00 v Dobřichovicích; 6. 1. v 16:30 v Karlštejně a v 17:00 v Řevnicích. (vš)

V litéňském »učňáku« nejvíc frčí obor kuchař

Litěň - Třicetileté výročí oslavilo před pár dny »zvláštní« litéňské učiliště.

Původně Zemědělské odborné učiliště zaměřené na obory kovář a podkováč bylo při reorganizaci v roce 1968 přeměněno na Zvláštní učňovskou školu internální s vyučovacími třídami. Začínající obory - zedník a malíř natěrač - byly doplněny o kováře, truhláře, stavebního zámečnicka, betonáře. V posledních letech je mimořádný zájem o obor kuchař, který se v nabídce objevil v roce 1997. Na oslavě se sešlo na 70 současných i bývalých pracovníků, pamětníků i přátel školy, aby spolu zavzpomínali na pěkný kus odvedené práce. (pn)

Zadržovaný měl tuberu

Řevnice - Muž, o jehož zadržení a rychlém doznání jsme informovali v minulých NN, má podle vyšetření vězeňských lékařů tuberkulózu.

Zatím není jasné, zda obviněný, jenž se nyní nachází ve vězeňské nemocnici v Ostrově nad Ohří, měl otevřenou formu smrtelné nemoci, nebo se jednalo o méně nakažlivý typ. Dvanácti policistům, kteří mohli bacil vdechnout, bylo doporučeno, aby vyhledali zdravotní prohlídku. „Jsme z toho na větví, protože máme rodiny a malé děti,“ strachuje se jeden z nich. Toto opatření se týká i Kriminální služby a okresního vyšetřovatele, který s obviněným při výsledcích sedává u jednoho stolu. Před lety se totiž již jednou takto nakazil. (vš)

Hanka CHOCOVÁ

Ženy ve Vracově triumfovaly

ŘEVNIČTÍ SPORTOVCI SE VYDALI NA TRADIČNÍ »VÝLET« SMĚR JIŽNÍ MORAVA

Řevnice, Vracov - Kdo nikdy nebyl ve Vracově, nemůže být řevnický házenkář. Již se stává tradicí, že první prosincovou sobotu je v moravském Vracově házenkářský turnaj mužů a žen. Letos si naše ženy jely pro dort, mužům se naopak nedařilo.

Ve značně pozmeněné sestavě se v pátek odjždělo směrem Morava. Nejeli staří známí, a tak byl poměr sil vyrovnaný: 11 mužů a 11 žen. Řidič Václav Kroh, který nás tradičně vozí, však převážil miskou vah ve prospěch mužů. Sklípěk zajistili ti, co byli na školení trenérů, ubytování zařídili domácí ve

Vracově, takže jsme nemuseli nikam cestovat.

V sobotu se hrálo. Naše pětičlenná skupina se hrála jako první. První zápas pro Řevnické nezačal dobře, prohrávali jsme 3:1. V závěru jsme se zlepšili a porazili Radobyčice 6:4. V následujícím zápase nás čekali vojáci z Drhovic, za které tradičně nastupuje Honza Mašek a Petr Jandus. Porazili jsme je 7:3. Pak přišla slabší chvíle brankáře Honzy Babky a na 10 gólů Vracova jsme odpověděli jen 9 brankami. První prohra a už nám hrozilo vyřazení. To se potvrdilo v následujícím zápase s běčkem Studénky. Když se Michal Šviták netre-

fil ani do prázdné branky, byl z půlky, byl náš osud zpečetěn. Hrozivý výsledek skorigoval v samém závěru dvěma brankami Pavel Knýbel, ale už jen na 6:2. Se dvěma programy jsme skončili na třetím místě a do finále tak nepostoupili. Dostal se tam domácí Vracov a Studénka B. Ze druhé skupiny postoupila Studénka A a starší vojáci Drhovic. Celkovými vítězi se stalo bez prohrů první družstvo mužů ze Studénky.

Prapor řevnické házené však pozvedly ženy! V prvním zápase porazily nekompletní Litice 6:2. Stejný výkon podaly proti Vracovu a znovu vyhrály 6:2. Zdálo se, že druhé místo je velkým úspěchem našich žen, ale ony se nezapomely ani ligové Studénky a s přehledem porazily i třetího soupeře 6:3 a skončily tak na místě nejvyšším! K cennému vítězství jim pomohly i Andrea Klimasová a Lenka Chvátalová z Brna, které hrály v obraně, a to velmi dobře. Sestava mužů: Babka Jan, Leinweber Ctirad, Luboš Dlouhý, Standa Siech, Knýbel Pavel (11 branek), Michal Šviták (8), Alois Topol (3) a Petr Holý (2). Sestava žen: Tereza Jukličková, Pavlína Holá, Štěpána Trubková, Andrea Šachlová (2), Andrea Klimasová, Lenka Chvátalová, Marie Ziková (6), Jitka Bočková (5) a Bára Brabencová (5). Petr HOLÝ

Milan Zelený hráče ukecal

HÁZENKÁŘI NATÍRALI BUDOVY SVÉHO AREÁLU

Řevnice - Přestože letos řevnickí házenkáři nestihli kolem areálu svého hřiště vybudovat nové oplocení, podařilo se něco neobvyklého Milanu Zelenému. Po skončení sezony a těsně před zimou za maximálního úsilí ukecal několik hráčů k natírání zdejších budov.

Milan nejdříve obstaral barvy od sponzorské firmy Strejček, následně potom i několik hráčů, kteří byli ochotni mu pomoci. A tak se podařilo natřít

fasádu, dveře, okna, mříže, zábradlí a nakonec i částečně uklidit. Na jaro je v plánu ještě zední schodiště. Největší zásluhu na tom všem má Milan Zelený, který odpracoval dvacet devět hodin. Poděkování patří i dalším, jež se této akce zúčastnili alespoň dvakrát: Šoně Vimrové, Petru Holému, Luboši Dlouhému a Lucii Kašperové, Frantovi Zavadilovi, Štěpáně Trubkové, Pavlině Holé, Milanu Kaslovi a Haně Bělohávkové. Děkujeme i hráčům, kteří se akce zúčastnili jen jeden den, i to pomohlo. Ostatní se určitě zopojí do dalších prací na jaře, kdy musíme natěry dokončit a vybudovat nové oplocení. Petr HOLÝ

Turisté chystali už třetí Candrbál

Zadní Třebeň - Na poslední letošní pravidelnou schůzku se zadnětřebeňští turisté sešli v místním Společenském domě.

Hlavním bodem programu byla příprava slavnostní výroční schůze.

Dále jsme na schůzce vyhodnotili jednotlivé etapy příprav našeho již III. turistického Candrbálu, který se bude konat 16. ledna 1999 od 20.00 hodin ve Společenském domě v Zadní Třebani. Hrát nám tentokrát bude skupina Karavel, připravujeme pěknou výzdobu, bohatý program, velkou dvojdílnou tombolu, tradiční dražbu a další.

Pro velký zájem v letošním roce jsme se rozhodli, že kromě čestných vstupenek, které obdrží podnikatelé, již přispějí dárky do tomboly, ještě část vstupenek prodáme v předprodeji, který bude zahájen hned po Novém roce. Prodávát se bude na obecním úřadu v Zadní Třebani a také v Řevnicích v prodejce firmy PASU. Podrobnosti se dočtete v NN a také na plakátech. Těšíme se na příjemný večer s vámi a předem děkujeme za sponzorské dary do tomboly. Věra SCHNEIDEROVÁ

Na Děkance byly Řevnice až šesté

Řevnice - V krátkém sledu si řevnické házenkářky opět zahrály na pražské Děkance. Los jim tentokrát přidělil nejlepší ženské družstvo v republice SKNM Chomutov a Příchovice.

Zatímco Příchovice přehrály 5:3, ve druhém mači podlehly Chomutovu 4:8 a dostaly se do skupiny a 4. - 6. místo. Zde je čekaly opět ligové celky Zatec a Klášterce. Zatec náš tým o branku přebral 7:6, s Kláštercem se o vítězství popral více a remizoval 5:5. Celkově skončily naše ženy na 6. místě. Turnaj pískali řevnickí rozhodčí Zavadil a Šviták; našim soudecem Svoboda, na něhož si stěžovali. Po výletu do Vracova se rozhodly hráčky pořídit si nové dresy. Zatím to vypadá, že se na ně budou muset složit, neboť chybí sponzor! Petr HOLÝ

Zavadilovi obhájili

Zadní Třebeň - Ve druhém ročníku Mikulášského turnaje ve stolním tenise, který 6. 12. pořádali třebeňští turisté v místním Společenském domě obhájili loňská prvenství manželé Zavadilovi a získali ananas i tričko od NN.

Mezi ženami skončila za J. Zavadilovou M. Musilová. Bronz si odnesla M. Šmerglová. Čestnou čtvrtou příčku obsadila A. Frydriehová. Týmu mužů vévodil J. Zavadil, jemuž dýchal na záda L. Schneider. Bronz patří Z. Frydriehovi, čtvrté místo J. Nádvorníkoví. O páté se dělili K. Musil a P. Suk, který na turnaj dorazil o dvě hodiny později. Turnaj byl zakončen v senku. (Šm)

Dorost je v půlce tabulky

JAK SI VEDL NOVĚ ZALOŽENÝ TÝM TŘEBAŇSKÉHO OSTROVANU

Zadní Třebeň - Po červencovém turnaji v malé kopané byl v Zadní Třebani oficiálně založen tým fotbalových dorostenců.

První mistrk byl narychlo přeložen, a tak se hrálo pouze v osmi lidech. V dalších zápasech se družstvo stávalo kompaktnější a začalo se scházet i více

Ledobordci: Nové logo na nových dresech

Hlásná Třebeň - Desítka hokejistů reprezentujících Hlásnou Třebeň má na zbrusu nových rudých dresech i nová logo svého týmu.

„Logo se podobá zeleno-černé šipce směřující hrotem dolů.“ řekl NN Jakub Kolář, jeden z Ledoborců a dodal, že po stranách nového znaku je znázorněno dvakrát pět hokejek, které spojuje nápis Hlásná Třebeň. Logo je vyvedeno do černé a zelené barvě a není vyloučeno, že se s nimi buzu na nových dresech objeví i nápis Naše noviny. „Snad nám takhle změna přinese také herní štěstí,“ těší se na příští zápasy Kolář. (Šm)

hráčů. Přestože se moc netrénovalo, dorost Ostrovu dokázal 3 x vyhrát a 4 x remizovat; 5 x prohrál. Nejlepší zápasy sehráli Třebeňští doma s Komárovem a venku se Zdicemi. Nebýt v těchto zápasech nepřesnosti rozhodčích, mohli OZT získat nejen jeden bod. V utkáních se slabšími soupeři se dorostenci většinou trápili v prvních pětácti minutách, kdy nebyli schopni vstřelit gól. Po změně stran se ovšem spustila kanonáda, jako v zápasech s Nížborem a Zaječovem. Se silnějšími soupeři jsme dokázali z minima vyčíst maximum, ale většinou to na vítězství nestačilo.

Dorostenci se prosazovali především kombinační hrou a dlouhými přihrávkami na duo útočníků. Ostrov se po podzimní části soutěže umístil v dolní polovině tabulky (okolo osmého místa), získal 13 bodů při pasivním skóre 28:19. Na jaře bychom chtěli skončit o něco lépe.

Štířelci: Prušinovský 12, Barta 6, Krtek 2, Soukup 2, Bastl, Jahelka, Zavadil, Kohout, Štastný, Vondráček. Jiří SOUKUP, Ondřej JAHELKA

NAŠE NOVINY - devátý ročník nezávislého třebeňského občasnku. Řídí redakční rada: Ing. A. Taček - čestný předseda in memoriam, M. Kloubová - čestná členka; P. Švédová, J. Matý, J. Peříš, V. Sedvíz (vyřizuje inzerci); 252 30 Řevnice, Fibichova 7/1, rediguje M. Frydl (267 29 Zadní Třebeň 96). Jazyková lektorka E. Malá, tisk UTAX Praha. Registrováno Referátem kultury OkÚ Beroun (320200990). Uzavírá číslo 13, prosince 1998.

Naše noviny jsou k dostání: Zadní Třebeň: Večerka Roubal a dcera, Obchod Jednota, Stánek na nádraží, Drogerie; Hlásná Třebeň: Obchod Jednota, Koloniál. Na Vršíčku, Husinec; Na růžku; Řevnice: Trafiky Pod Šelcem - p. Holý, u Zámečku, - pí Kunštátová, u nádraží ČD, na náměstí - II. Rňhova, obchod U Rysů, obchod U Jelínků Drogerie - p. Holý; Svináň: Obchod K+I; Lety: Obchod; Líteň: Potraviný, Čerpač stanice.

DROGERIE Zadní Třebeň

je opět otevřena a nabízí Vám široký sortiment zboží:

drogerie, kosmetika, papírnictví a školní potřeby, vánoční ozdoby a dekorace, drobný textil, krmivo pro domácí zvířata, čistící prostředky, mandlování prádla, půjčování čističe koberců a čalounění,

katalogová nabíčka zboží na objednávku, plyn Propan Butan

Otevírací doba: Po 8 - 10 a 15 - 17.00, Út 8 - 10 a 15 - 17.00, St 16 - 18.00, Čt 8 - 10 a 15 - 17.00, Pá 8 - 10 a 15 - 18.00, So 8 - 11.00